

CELJSKI
TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE BELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 29. JULIJA 1966 — LETO XX. ST. 29 — CENA 30 DIN PAR

JALOVA
PRIČAKOVANJA

Bolezen ni razširjena, bolujejo le redki posamezniki, toda treba je previdnosti, ker utegne pojav biti nalezljiv.

Gre za svojevrstno politično ohromelost in slabokrvnost. Njene žrtve so ljudje, ki židjo še vedno v preteklosti. Ko so še neposredno odmevali sklepi brisanskega plenuma, so se ti posamezniki za hip vzburlili, oživel. Nekateri so v teh sklepih čutili magično formulo, ki bo pomnila s vsemi problemi, tudi tisti mi na čisto individualni ravni. Nekateri še vedno pričakujejo, da bo zdaj, zdaj potegnil plaz predpsov in ukrepov od zgoraj navzdol, da pa pri tem ne bo treba (tem posameznikom) niti s prstom migniti in odpreti ust in se bo cedilo mleko in med.

Taki ljudje doslej na žalost niso prav nič razumeli, da je socialistična demokracija, da je naš samoupravni sistem odvisen od tvornega sodelovanja vsakega posameznika in celote.

»Kaj pomaga, jadikujejo, saj ne bodo nič uredili!«

Kdo naj ureja in kaj? Mar ni naša nova ustava dovolj jasen in prepričljiv kazipot po katerem se lahko ravna vsak posameznik, vsak kolektiv, brez posebnih navodil od zgoraj.

V mnogih kolektivih, tudi na našem področju, se delovni ljudje, predvsem komunisti, odkrito in tvorno spoprijemajo s problemi, razvijajo odkrito borbo mnenj. Tu teh posameznikov ni zraven, ali so neopazni, ali pa kličejo rešitve »od zgoraj«. Toda mar ne bi prav ti posamezniki, če bi prišli take »rešitve« od zgoraj in če se ne bi pokrivali z njihovimi težnjami, hitro začeli protestirati, češ, ali je to demokracija? Ali naposled taka pričakovanja niso voda na mlin ravno tistim pojavom, ki jih je 4. plenarni pometel iz naše prakse?

Samoupravljanje je neodtujljiva pravica delovnega človeka v naši domovini. Samoupravljanje je najbolj razvita oblika neposredne demokracije, toda demokracija pomeni ob pravicah tudi dolžnosti, pomeni boj mnenj, pomeni odločitve za najboljše rešitve. Kako pa naj se odvija ta proces, proces bolj-ših odnosov med ljudmi, ki si ne morejo predstavljati učinkovitega razvoja brez dramatiziranja, brez »padanja« glav, rušenja stolčkov in podobnega. Naša družba je še vedno v procesu revolucije, toda kot je

dejal predsednik Tito, naša hotenje je, da cilj dosežemo na najbolj human način.

Seveda ne smemo prezreti dejstva, da so med nami pošteni ljudje, ki so kdaj imeli drugačno mnenje o stvareh kot njihovi nadrejeni. Ti občani so bili ožigosani kot kritizerji, pa so utihli. Četrti plenurn je takim gotovo velika spodbuda, da se spet aktivno vključijo v javno življenje. Taki ljudje, ki so kritizirali iz stališča splošnih koristi, za interese skupnosti, pa tudi v obrambo lastnih pravic, ki jih zagotavljajo ustava, zakoni in obče socialistične moralne norme, morejo in morajo svobodno govoriti. S tem pa seveda ne mislimo na tiste, ki v naši demokraciji hočejo imeti zlato jamo za ozke in sebične interese.

Kot rečeno, pričakovanja, da bo nekdo od zgoraj s papirnato vojno reševal probleme ali celo ugibal želje družbeno lenobnih posameznikov, so jalova. Kdor plava v takem mrtvem ro-kavu, proč od dinamičnih družbenih tokov, bo po svoji krivdi razočaran.

J. Kr.

HOOOOP!

RAZBRZDANA SAVINJA NE MARA SEDLA. FLOSI IN FLOSARJI SO BILI NA VSEH STIRIH STRANEH MOKRI, SUHA SO OSTALA LE GRLA. NAJTEŽJE SE JE OPREDELITI, NA ČEM SO FLOSI POTOVALI; OD LEVCA DO LASKEGA; PO SAVINJI ALI FLOSARSKIH HRBTIH?

Reportaž o flosariji berite na 4. strani.

SE VEČ ISKRENOSTI

RAZGOVORI

Te dni so predstavniki republiških vodstev obiskali nekatero občino našega območja, kjer so se pogovorili s predstavniki občinskih družbenopolitičnih vodstev o odmevih in razpravah po četrtem plenumu. V sredo so bili razgovori v Zalcu in Celju, v četrtek pa v Smarju. Predstavniki občin so se pogovarjali s tovariši Francem Simoncem, Silvom Hrastom, Viktorjem Musarjem in s predstavnikom republiškega sindikalnega sveta. Na razgovoru v Celju je dejal tovariš Simončič, da si bodo morala občinska družbenopolitična vodstva prizadevati, da bi živahnost in iskrenost ter doslednost, ki so jo pokazali komunisti v kolektivih te dni, trajala še naprej, ker čas dopustov ne sme biti razlog, da bi prenehala živahna dejavnost, ki jo je sprožil četrti plenurn.



Predsednik občinske skupščine Celje, tov. Zdravko Trogar predaja plaketo bratstva predstavniku delegacije iz Cuprije. Več o pomenu plakete in o njenem izgledu na 3. strani.

Foto: J. Sever

ODKRITJE
SPOMENIKA
NA PONIKVI

Pojutrišnjem, v nedeljo popoldne, bo velika proslava in svečanost ob praznovanju 25-letnice vstaje na Ponikvi pri Zalcu. Ob tej priložnosti bo predsednik občinskega združenja Zveze borcev iz Zalca tovariš Čilenšek odkril tudi spomenik padlim borcem, aktivistom in žrtvam fašističnega terorja s tega področja.

Odkritja spomenika se bo udeležilo poleg kulturno-političnih delavcev iz občine še večje število borcev ter aktivistov, ki so delovali na tem območju med narodnoosvobodilno borbo. Po odkritju spomenika bo kulturni program in partizansko rajanje. Sredstva za spomenik so zbrali prebivalci sami.

VREME

OD 29. 7. DO 5. 8.

Močnejši dež z ohladitvijo okrog 29. julija in 4. avgusta. V ostalem bo deloma sončno, vendar s pogostimi krajevnimi nevihtami.

CELJE NA PRAZNČNE DNI

Celje je ob zaključku preteklega tedna praznovalo dvojni praznik. Dan vstaje slovenskega ljudstva in svoj občinski praznik.

Praznovanje dvojnega praznika je bilo sicer skromno, toda nič manj svečano, saj je minilo 25 let, odkar so tudi strelji iz pušk borcev prve celjske čete odjeknili v okviru splošne vstaje slovenskega ljudstva. Hiše so bile okrašene z zastavami, razen nekaterih redkih izjem. Svečano vzdušje je povečal edini sončni dan v deževnem tednu. Celje je bilo na svoj praznik gostitelj delegacij iz Cuprije in Doboja, medtem ko je iz Siska prispel telegram s prisrčnimi pozdravi, čestitkami in z opravičilom, da delegacije ne bo. Sicer pa so v glavnem mestu Slovenije celo pozabili, da praznuje svoj praznik tretje slovensko mesto. Od tam tudi telegrama s pozdravi ni bilo.

Preveč skromno je bilo to, da so bili na svečanosti samo trije častni meščani od enajstih. To ni očitke, le radi bi jih na tak dan pozdravili.

Slandrove brigade so bile letos posvečene celjskim kulturnim delavcem, ki jim veljajo iskrene čestitke delovnih ljudi celjske občine. S praznikom je sovpadala obletnica gospodarske reforme. Najbrž je še pre zgodaj, da bi med nagradenice prišel tudi ekonomist, ki bi v okviru reformnih prizadevanj dal svoj prispevek v korist mesta.

Kot drugod v Sloveniji, so tudi mnogi celjski delovni kolektivi izrabili časovno bližino praznika vstaje in nedelje. Nekateri delovne organizacije so itak imele prosto soboto, nekatere pa so z nadurami nadomestili soboto. Tako so mnogi

občani imeli tri proste dni in so odšli na izlete, le škoda, da je nagajalo vreme.

Vreme je kazilo tudi uspeh grajskih iger — o njih poročamo na 6. strani — pa je bil tako uspeh manjši od naporov vseh, ki so nesebično sodelo-

vali, zlasti še amaterji.

Letošnji dvojni praznik je dokaz, da je mogoče dostojno praznovati tudi brez večjih stroškov. Prazniki niso v zunanjih učinkih in nazornih sredstvih, so v počutju, v srcih ljudi, v njihovi zavesti.

-ez

PRAZNOVANJE DNEVA VSTAJE V SLOVENSKIH KONJICAH

DOMICIL BRAČIČEVE BRIGADE

- Slovesnosti se je udeležil tudi predsednik GO ZB NOV Slovenije narodni heroj in prvi komandant partizanskih odredov Slovenije tovariš FRANC LESKOŠEK-LUKA.
- Splošnopolitični zbor občinske skupščine je podelil domicil slovenski narodnoosvobodilni udarni brigadi »MIRKA BRAČIČA«.
- Svečanosti tudi v drugih krajih, pomembnih po zgodovinskih dogodkih med NOV.

Na predvečer praznika vstaje slovenskega ljudstva je bila v Slovenskih Konjicah slavnostna seja obeh zborov občinske skupščine in občinskega odbora Združenja borcev NOV. Seje se je udeležil še tov. Franc Leskošek-Luka, predsednik GO ZB NOV Slovenije, narodni heroj in prvi komandant NOV in POJ Slovenije, predstavniki komandnega kadra SNOUB »Mirka Bračiča«, številni borci te brigade in predstavniki ostalih brigad 14. divizije.

Predsednik občinske skupščine tovariš Adolf Tavčar je v svojem govoru na slavnostni seji opisal pot Bračičeve brigade, znane tudi pod imenom 13.

brigada. Zlasti se je zadržal pri tistem delu zgodovine te brigade, ki je povezan z osvobodilnim bojem konjiškega področja. Bračičeva brigada je v konjiški občini izvedla vrsto drznih in junaških akcij, njeno zadrževanje na tem področju pa je imelo srečno posledico, da se je veliko ljudi iz konjiške občine vključilo v vrste njenih borcev. Posebej je poudaril boje Bračičevcev med slavnim pohodom 14. divizije na Stajersko.

Ko so na slavnostni seji z navdušenjem potrdili odlok o podelitvi domicila SNOUB »Mirka Bračiča« v občini Slo-

venske Konjice, je akt o tem sprejel iz rok predsednika občine tovariš Turnher, predstavnik brigade. Le-ta je sprejel tudi brigadno zastavo, ki jo je prav tako podelila skupnost delovnih ljudi občine proslavljeni brigadi.

S slavnostne seje so tri delegacije odšle v tri kraje, znane po borbah Bračičeve brigade, v Spitalič, v Zreče in v Stranice. Spitalič veže z brigado tragičen dogodek. Tu so pokopali komandanta brigade »Mirka Bračiča«, junaka Milenka Kneževića. Vse tri delegacije so na grobove padlih borcev odnesle vence.

V. L.

Franc Zupanc

FRANC ZUPANC se je rodil 10. septembra 1871 leta na Debru pri Laškem. Točneje v železniški čuvajnici na Debru, kot sin železničarja.

Danes ta visok, vitek možakar z izredno živimi očmi živi v Laškem pri sinu. Pred 33 leti so ga upokojili, kot železniškega kretničarja. Starejši Laščani se ga še živo spominjajo, kako je iz dneva v dan prihajal s postaje in odhajal naravnost domov, k ženi in šestim otrokom.

Danes je že praded. Od lani, ko so ga začele dajati noge, ne gre več nikamor. Včasih se s taščo in sinom odpravi h kakšnemu sorodniku, vendar se le nerad odpravlja od doma. Raje v miru uživa v hiši, ob televizorju, kjer se trenutno navdušuje ob nogometu. Noče dati izjave, kdo bi naj bil po njegovem svetovni prvak.

»Pravzaprav, kako bi rekel, slabo mi ni bilo nikoli. Najbolje pa mi je bilo pri vojaki, kjer sem bil cela štiri leta. Bil sem »čukafirc«, za kar sem dobival za vsakih pet dni goldinar. To ni

bilo malo! Poročen nisem bil, zapravljeval tudi ne, veseljak pa, o, to pa ...«

Pozneje, ko se je vrnil in si ustvaril družino, je šel prav zaživel. Ze v mladih letih mu je namreč umrla mama, oče pa se je na novo poročil, mačeha pa ni z velikim zadovoljstvom gledala lačnih ust v hiši. Zato je šel po poroki našel nov, tem popolnejši dom.

»Vidite, najtežje mi je bilo, ko mi je umrla žena. Rada sva se imela. Imela sva šest otrok, rojenih v ljubezni, vse spravila gor, v šole, h kruhu. Vsi žive. Eden je celo vladni svetnik. Skromno, vendar pošteno smo živeli. Politizirati nisem nikoli poskušal, niti maral. Tako je. Politike ne maram.

Moja žena je bila izredno pridna in skrbna ženska. Da bi ob moji plačici toliko ust lažje živele, sva redila nekaj svinj, tako, da nisimo mesa stradali. Kot prgovni delavec sem imel od začeta 72 krajcarjev na dan, ko sem pa leta 1887 prišel na postajo pa sem že dobil 90 krajcarjev. To ni bilo mnogo, vendar sva z ženo nekako »turala«.

Paberkovala sva o tem, o onem, bere rad, spremlja stremljenja



Stisnila sva si roko. Krepko mi jo je potegnil in se nasmešnil. Tako z očmi in s celim obrazom. Zatem me je presenetil izreden spomin. Naševal mi je dni in datume tam okrog 1880. leta, kot da je bilo to lani.

Govoril je počasi, preudarno, kot da bi z vsako besedo želel povedati več, kot je mislil. Le nekajkrat se je razvnel, takrat ga je celoga prevzelo in da bi poudaril pomen besed, jih je skušal oblikovati z rokami.

in dogajanja okrog upokojencev, razne iznajdbe in odkritja. Izredno ga preseneča s kakšnim tempom gre razvoj naprej. Tehnika. Nekoč ni bilo slisati o elektriki, radiu; ko so ga prvič videli in poslušali so govorili o čudu, sedaj pa mirno spremlja televizijske programe čes.

»Svet se razvija, tako je prav. Mladini pa vseeno zamerim, ker ne ve ceniti kaj ima. Kaj pa včasih, ko se kruha ni bilo dovolj. Ne, ne mislim, da bi jim ne priročil, toda preveč razmetavajo kruh. Presiti so ...«

Salila sva se na račun stoletnice njegovega rojstva, ki bo čez pet let. Menila sva se o tem in onem, njegovi sorojaki so že zdavnaj pomrli, sam pa pravi, da se veseli stotega leta, kljub temu, da včasih čuti, da je že sam sebi v napoto. Toda to so redni trenutki nejevolje, ki je pa pri njem redke obiskovalec. Torej: vse najboljše, Franc!

Nani



KUPEC NAJ SAM IZBIRA

Zalско trgovsko podjetje Savinjski magazin združuje 36 trgovskih lokalov od Petrovč, Letuša pa do Vranskega. Letos troje novih samopostrežnih trgovin. V programu imajo tudi ureditev interiera v Zalcu. Preusmeritev trgovske mreže na samopostrežno in specializirano prodajalno.

Pred dnevi so v Sempetru izročili v uporabo novo samopostrežno trgovino. Nekaj dni pred tem pa na Polzeli. Ob koncu prihodnjega meseca pa bodo usposobili prav tako samopostrežno trgovino na Vranskem. S tem je kolektiv Savinjskega magazina začel z reorganizacijo trgovin v Savinjski dolini. To trgovsko podjetje namreč preko svojih 36 prodajalnih osebja skoraj celotno področje doline.

NOVA ŠOLA NA PLANINI

Svet za šolstvo občinske skupščine Sentjur pri Celju je na svoji zadnji seji posvetil vso skrb predvsem za ključnim pripravam na otvoritev nove šole v Gorici pri Slivnici ter perspektivnemu razvoju šolstva na planinskem območju.

Na Planini že dela razvita osemletna šola, ki ima zunanje oddelke v Sentvidu pri Planini. Tudi Dobje ima osemletno šolo in vsaka od teh šol ima nekaj več kot 200 učencev. Svet je sklenil, da je treba razmisliti o možnosti, da bi na Planini postavili novo šolsko poslopje, saj bi v tem primeru lahko na to centralno šolo prešolali tudi učence višjih razredov z osnovne šole Dobje. Nobena od teh šol nima danes ne dovolj učil in ne dovolj ustreznega kadra. Svet je tudi razpravljal o osnovnih šolah v Dramljah in na Ponikvi.

na začel z reorganizacijo trgovin v Savinjski dolini. To trgovsko podjetje namreč preko svojih 36 prodajalnih osebja skoraj celotno področje doline.

Pretežni del trgovin prodaja specializirano blago, vendar oskrbujejo potrošnika tudi s tehničnim in gradbenim materialom, železnino, sedaj pa razmišljajo še o tem, da bi v Zalcu opremili in uredili interier ter na Polzeli specializirano trgovino. Interieri so nova oblika prodajalnih, ki služijo za notranjo opremo gospodinjstva s steklom, keramiko, tapetnimi izdelki.

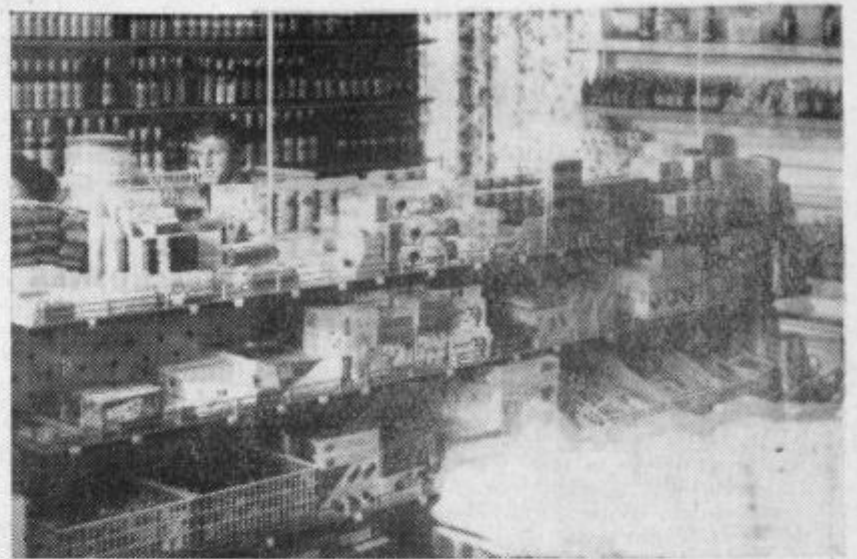
Pred leti je bilo na tem področju dvojje trgovskih podjetij, ki sta se s težavo zbirali sredstva za vlaganje v razširjeno reprodukcijo. Po združitvi pa je podjetje Savinjski magazin v zadovoljstvo potrošnikov preuredilo in na novo zgradilo več lokalov, tako na primer manufakturno in samopostrežno v Zalcu, trgovino v Grizah, v Preboldu prodajalno »Tekstil«, prodajalno v Letušu, Prekopi, v Libojah, »Lastovko«, prodajalno na Polzeli, letos pa bodo delno obnovili lokale v Seščah in na Ločici.

Samopostrežne trgovine, ta v svetu vsepovsod upeljani sistem, odpravljajo nepotrebno čakanje, poleg tega pa je potrošniku na izbiro vsa roba, ker jo ne drže v skladiščih kot pri klasičnih trgovini. Ni treba čakati na postrežbo, temveč si potrošnik lahko

sam nemoteno izbira. V klasičnih trgovinah se ob konicah dogaja, da mora potrošnik čakati na postrežbo tudi po več ur, kar v samopostrežnem sistemu odpade, saj ob najhujših konicah odpade le nekaj minut čakanja pred blagajno na plačilo.

Želja kolektiva je, da bi potrošniku blago čim bolj približali, s tem bi mu prihranili dragocen čas, kar se seveda samo s samopostrežno prodajo ne da. Vsled tega teže, da bi poleg že obstoječih specializiranih trgovin v Zalcu, Preboldu, na Polzeli, Vranskem, v Petrovčah in Sempetru uredili še več ter tako celotno področje doline enakomerno oskrbovali s specializiranim in industrijskim blagom.

-ez



Ob konicah je najbolj živo okrog blagajne, kjer uslužbenke hite, da bi čim prej ustregle kupcu. Tu je pa ponavadi tudi edini kontakt z uslužbenico, saj si v samopostrežni trgovini kupec sam izbira. Foto: T. Tavčar

SENTJURSKI KMETIJSKI KOMBINAT STABILIZIRA PROIZVODNJO KMETOVALCEV

Uspela kooperacijska vzreja živine

LETOS 1000 TON GOVEJE ŽIVINE ZA IZVOZ. DOSLEJ SO KMETOM PRISKRBELE 180 KOSILNIC, 15 TRAKTORJEV S PRIKLJUČKI TER VEČ NAPRAV ZA UMETNO SUŠENJE SENA. PREDVIDEVAJO, DA BI OB USPELEM KREDITIRANJU LAHKO KMETJE DOBILI VEČ KREDITOV, KOT PA ZNAŠA CELOTNA VSOTA DAVKOV S PODROČJA SENTJURSKO OBČINE.

Kooperacijski način proizvodnje v kmetovanju je že dokaj ustaljena in uspešna oblika sodelovanja med družbenimi in privatnimi proizvajalci. Kljub temu pa na nekaterih področjih nekdanjega celjskega okra-

ja še ni prav zaživel. Med te, kjer do nedavna niso registrirali večjih uspehov, je spadalo tudi področje šentjurskega kmetijskega kombinata. Uspehi zadnjih let pa kažejo, da proizvodnja v kooperaciji na šentjurskem področju zavzema iz leta v leto vse večji razmah. K temu je vsekakor pripomogla pravilna politika vodstva družbene organizacije, ki v zadnjem času pomaga pri velikih vlaganjih v kooperacijsko proizvodnjo individualnih kmetov.

Sentjurski kmetijski kombinat izvaja v praksi predvsem štiri kooperacijske prijeme pri proizvodnji goveje živine. Tako ima skupino kmetov kooperantov, ki vzrejuje govejo živino od nesnega teleta do 250 kg teže, medtem ko gre za tem ta živina v družbeno pitališče, kjer ga dopitajo po potrebi. Ta živina je namenjena predvsem za izvoz.

Drugi način pitalja pri kooperantih pa je takle: ko le-ti dobe 250-kilogramsko živino, jo spajo na 450 kg; tretji, ko kooperanti pitaljo lastno živino do ustrezne in potrebne teže ter četrti način, ko kmetovalci reče plemenito živino v kooperaciji in to predvsem krave molznice.

Kmetovalcem kooperantom preskrbuje družbena organizacija — kombinat predvsem mehanizacijo, podrast in krmila. Doslej je kombinat priskrbel uspešnejšim, predvsem pa specializiranim kmetovalcem, 180 kosilnic, 15 traktorjev ter več naprav za umetno sušenje sena. Ob nabavi traktorjev so kmetovalci dobili tudi ustrezno opremo od kultivatorjev, plugov, do naprav za spravilo sena.

Poleg kooperacijske vzreje goveje živine ima kombinat tudi lastno čredo, ki jo iz leta v leto povečuje. Tako v lastni proizvodnji samostojno vzre-

de okrog 1100 glav goveje živine. V Sentjurju imajo lastno čredo plemenice, na Planini pa čredo plemenice živine za vzrejo plemenice.

Vodstvo kombinata se trudi, da bi kmetovalce-kooperante specializiralo za določeno vrsto proizvodnje. Tako so uspeli, da je kooperacijska enota ena izmed najmočnejših proizvodnih enot. Veliko število kmetovalcev se je že odločilo za specializacijo. Tako na primer kmetovalec ZNIDER z Dolge gore z uspehom vzreja samo plemenico živino, PAVLE TISL s Planine pa se je specializiral za pitalje odrasle živine do 450 kg. Prav tako JANCIC z Blagovne in pa kmetovalci iz vasi Brezje, ki so se specializirali za vzrejo živine do 250 kg.

Problem zase predstavlja podmladek, ki ga kljub temu, da ima kombinat več sto telet, še vedno primanjkuje. V tem obdobju bi jih kombinat za lastno in pa proizvodnjo v kooperaciji rabil okrog 800 glav. Kmetovalcem jih oddaja po deset, s čimer zelo dobro obračajo živino, saj na leto po dvakrat, trikrat živino obrnejo, s tem pa dosežejo ustrezno kvaliteto mesa. Tako bodo letos direktno ali pa preko posrednikov izvozili okrog 1000 ton mesa.

Velik razvoj proizvodnje nakazuje uspešna hranilno-kreditna služba pri kooperacijski enoti. Računajo, da bi ob angažiranju večjega števila kmetovalcev in njih denarnih vlog uspeli že sedaj zbrati do 250 milijonov dinarjev hranilnih vlog. Po dosedanjih predpisih bi lahko tako kreditirali 30 %, torej približno 80 milijonov dinarjev. K tej vsoti bi lahko še dodala gospodarska organizacija del sredstev, s čimer bi dosegli zainteresiranost in udeležbo banke, tako da bi lahko kreditirali letno 100 milijonov samo za proizvodno mehanizacijo urejevanje hlevov, čredinskih pašnikov in za izboljšanje čred plemenice živine. Ob tem bi se vsekakor morale kmetovalci-kooperanti čvrsto navezati na gospodarsko organizacijo. Če bi to

(Nadaljevanje na 7. strani) Če bi to (Nadaljevanje na 7. strani)

Uspela prireditve v Laškem

NADALJEVANJE TRADICIJE

LETOŠNJA TURISTICNA PRIREDITEV PIVO IN CVETJE V LASKEM JE BILA IZREDNO SKRBNO PRIPRAVLJENA. KLJUB DEŽJU IN NESTALNEMU VREMENU JE LAHKO OBIŠKOVALEC ODNESEL IZ LAŠKEGA KUP PRIJETNIH SPOMINOV. LETOS PESTREJSI IN VSEBINSKO BOGATEJSI PROGRAM.

Prireditelji letošnjega Piva in cvetja je upravičeno skrbelo nestalo vreme minulih dni, zaradi katerega bi lahko propadla ta po množičnosti in vsebinski pestrosti osrednja prireditve na nekdanjem področju celjskega okraja. Kaže, da prireditelji iz leta v leto odpravljajo napake in program vsebinsko dopolnjujejo. Že v soboto dopoldan so organizirali v Laškem šahovsko tekmovalstvo za prehodni pokal ZB, nato pa koncert godbe na pihala.

Na večer je več tisoč ljudi pričakalo Savinjske flosarje, sprejeli so jih z godbo. Sledil je ognjemet, ki je navdušil gledalce. Savinjski flosarji so zatem izročili predsedniku hortikularnega društva in idejnemu vodji praznovanja IVANU VODOVNIKU, miniaturni flos. Zatem so v kulturnem domu lovci pripravili lovski krst in podelili nagrade najboljšim strelcem na glinaste golobe, ki je bilo organizirano že pred tem.

V nedeljo zjutraj so savinjski flosarji odrinili naprej proti Zagrbu. Ob devetih so organizatorji pripravili bogat sprevod ter zatem kmečko ohcet s šranganjem, ki pa jo je nekoliko okrnil dež. V povorki so sodelovali poleg udeležencev kmečke ohceti še učenci osnovnih šol, turističnih društev, skupine iz delovnih organizacij in drugi.

Vsekakor je bila osrednja prireditve praznovanja kmečke ohceti in šranganje, ta z duhovitostjo prežet



Osrednja prireditve laškega praznovanja — kmečka ohcet — je požela obilo priznanj. (Zgoraj) Kljub dežju, je laško pivo ohranilo svojo vrednost. (spodaj) Foto: Berk, Laško

Plaketa o bratstvu

Na letošnji praznik občine Celje sta bili podeljeni dve plaketi mestoma Cuprija in Doboj kot simbol bratstva s Celjem.

Plaketa, ki je iz tolčene bakra, je delo akademskega kiparja Milislava Tomaniča iz Celja. Avtor, ki se celjski javnosti zaenkrat še ni predstavil z večjimi deli, je uspel v tej plaketi simbolično upodobiti Celje, njegovo preteklost in njegove glavne značilnosti v sedanjem času.

V sredini kroga je celjski grb, v prvem vencu okoli grba pa je avtor upodobil fragmente z zgodovinskih spomenikov od rimskega do srednjeveškega obdobja.

V drugem vencu je nanižal nekaj simbolov celjskega gospodarskega življenja, kot tehtnico, radiatorje, barve, tkalske čolnice, prereze debel, železarske odlitke, kemijo, dva leva EMO, prstane itd. Vse to zaključujejo v zunanem krogu piramide hmeljev, kot simbol hmeljarstva, ki obdaja mesto.

Celotna plaketa je brez dvoma delo umetniške vrednosti, kljub simbolizmu moderna, preprosta v izraznih sredstvih in tako tudi razumljiva.



Gospodinj, ali mislite na zimsko kurjavo in na

Gospodinj, ali mislite na zimsko kurjavo in na

NAGRADNO PRODAJO

premoga pri trgovskem podjetju »KURIVO« Celje? Pripravljenih imamo 50 praktičnih nagrad v skupni vrednosti N-Din 10.000.—

1. PRALNI STROJ
2. HLADILNIK
3. SIVALNI STROJ
4. SESALEC ZA PRAH
5. RADIOAPARAT
6. do 9. EKONOM LONCI
10. do 12. TRANZISTORI
13. do 16. FENI ZA SUŠENJE LAS
17. ELEKTRICNI PEKAC
18. do 28. NOČNE SVETILKE
29. do 30. RAZENJ ZA CEVAČICE
31. do 35. PO 1 TONO PREMOMA
36. do 46. PO 500 KG PREMOMA
47. do 50. PO 1 PRM DRV

Premog ali drva lahko naročite v naši matični poslovalnici Celje, Mariborska cesta 7, ali pri naših zastopnikih:

1. Rogaska Slatina — Blaž Osojnik, Rogaska Slatina 93;
2. Sempeter v Sav. dolini — Alojzija Srabar, Sempeter 78, Marija Zlobec, Dolenja vas 67;
3. Polzela, Ivanka Drobež, Ločica 73;
4. Mozirje — Senica Maks, Mozirje 184;
5. Vojnik — Berta Kramar, Vojnik 55; Veber Franc;
6. Store — Mackovšek Marica, Lipa 77;
7. Celje — Jančič Ludvik, Ostrožno 1.
8. Zalec — Konrad Pevc.

Za vsako kupljeno tona premoga zahtevajte nagradni kupon. Zrebanje bo 31. 8. 1966 v upravi podjetja ob sodelovanju potrošnikov.

d



STIRI DNI JE NJIH DESET V DEZJU, SONCU, KDAJ SPODAJ, KDAJ ZGORAJ JEZDILO SAVINJO IN SAVO, CE JE BESEDA STEKLA O DVEH TREH, NI RES, KER SO SI DRUŽNO DELILI KRUH, VODO IN LEZIŠČE, PA SE VINO...



Treba je bilo krepko prijeti za vesljo, da so flosi zapluli mimo Celja. Kljub dežju, Bato za Laškimi ni imel niti slin, da bi pljunil, regrut mu je pocedil zadnje kaplje, sreča, kajti izza »zibke« je tretji flos »zaškripal« na skali. Koliko je bilo smeha, ko so flosarji ožemali perilo potnike... Ob vsem, bilo je tudi »nape-tih« trenutkov, ki so povlekli za sabo velike napore ljubenskih flosarjev.

7-KRAT S STAJERSKE NA KRANJSKO STRAN, PRISPELI PA SMO NA HRVATSKO

HOO OOOOO OP!

- ČEPLAK IN NJEGOVA FLOTA
- ZAKAJ JE BIL SAMO EN KRMANIŠ V KOPALKAH
- ENA JUHA IN DVA ŽELODCA
- WO IST MEINE TASCHES?
- JOŽA, NE BODI NO PREPRAST

Hoo o o o o oop! Desetero ramen uprtih v drogove, deset parov nog, na katerih so bile kite napete kot strune. Hoo o o o o oop! Po upognjenih hrbtih je rosil dež. Udiranje flosov. Prvega, drugega in tako ostalih, vseh petih. Ob vsakem se je Savinja zapenila, zatem je sto kubikov desak mirno zaplaval.

Krmaniš Čeplak, komandant flote, je bil tokrat malo, da, nekoliko nervozen. Drugače pa je bilo vse tako kot druge krat, razen, da flosarji včeraj cel dan niso nič toplega jedli. Zaradi dela.

»Dokler je na Raduhi snega za en gos, do takrat je Savinja flosu kos,« pravijo stari flosarji. Toda od tu se ne vidi Raduha, Savinja pa je nekoliko plitka, da, samo na mestih, kajti kako bi drugače flosarski regrut Bruno (mogoče pa je ravno zaradi regruštva zagazil vedno samo globoko?) vedno do pasu gazil vodo vlekoč flos.

PLUJEMO. Narobe svet, flos stoji na miru, breg pa hiti, hiti. Zatem nekaj podrsa po dnu flosa. Bato, krmaniš se nekoliko bolj upre v vesljo... Prvi je nasedel, drugi je nasedel... Bato še vedno krmari. Hoo o o o o oop! Spredaj so flosarji poskakali v vodo in zdaj družno s koli dvigajo flose, da bi Savinja laže zmogla breme. Po časi dežuje. Navežemo nasedel flos in ga »čukamo«.

ČEPLAK IN NJEGOVA FLOTA

Ljubenski flosarji, ti žilavi in robustni, s sebi lastno duhovitostjo prežeti možje, ki so desefletja flosarili vse do Crnega morja, so del te obrti prenesli na mlajša pokolenja, v to stoletje. Od takrat, ko je vsa zgornja dolina živela ob in za flos, se je marsikaj spremenilo. Zadnje večje flosarje so opravili takoj po vojni, zatem je obrt izumrla, z njo pa tudi veriga gostiln; spodrinili so jo avtomobili, končno pa tudi železnica.

Pred nekaj leti je ljubenska flosarija znova oživela. Enkrat na leto. Tako kot tokrat. Od sonca in vetra zagoreli možje, že na zatonu svoje moškosti se zbero, zvežejo flose in odrinejo. Za turizem, za publiko. Tokrat jih je bilo deset. Osem »ta pravih« krmanišev in dva »opolni regruta, od katerih je eden že preživel flosarski krst. Da le ne bi kaj zamešal, kajti to je bistveno, namreč na flosu imaš prednjaka in zadnjaka, to je bistveno. Kljub temu, da sem večidel potovanja gledal nazaj, bom verjetno uspel naštet najprej vse krmaniše spredaj: stara sablja ČEPLAK IVAN, KROJNIK FRANC-CETA, PLESEC IVAN-HANS, JAKOB JOŽE in JUVAN MARTIN-BATO. Zada pa so se na vesljo obešali: JUVAN MAKS, PLESEC ALOJZ, JERAJ

JOŽE, popoli regrut ZAGOŽEN JOŽE in regrut ČEPLAK BRUNO. Razen regruta vsi pristno živeči Ljubenci. Grče.

ZAKAJ JE BIL SAMO EN KRMANIŠ V KOPALKAH?

Razen slame, dežnih plaščev in ostale navlake ni bilo na flosu nič. Nikjer ni bilo, kot nekda, soda »vinom«. Kar je vsekakor vplivalo na flosarje; zato smo se po prvih kilometrih flosanja morali ustaviti — v Celju. Pred tem so flosi nekajkrat krepko poskočili, popokalo je nekaj vezajnih žic, v glavnem pa so flosi ostali flosi.

Ko so si možje pri Ojstrici malo oddahnili in ko so nas turistični delavci v pristanu ob parku nekajkrat pofotografirali, smo odrinili naprej, razen enega, ki je obvisel pod mostom že kar v Celju. Znova je bilo slišati hoo o o o o oop, zatem je še to utihnilo, flos nam je izginil izpred oči, nanj je spominjala le deska, ki je mirno plula po Savinji. Stari Ceta je brez besed krmari. Drseli smo z veliko hitrostjo, saj je še vlak ostal za nami, ki je pa žal peljal v nasprotno smer...

»Na kranjsko stran in priveži!« Bili smo pod poljskim mostom. Dež je padal, padal.

Končno smo bili zopet vsi. Vseh pet je plulo pivo nasproti. Nekajkrat smo zajezili peno na Savinjinih nedrih, flos je zaškripal, pa je bilo vse v redu, le študentje, ki so prispeli z Ljubnega, so nekajkrat zavriskali, kajpak, ko je bilo na njihovem flosu vino, pa so ga vsega sami popili...

Prvi flos je utonil v mraku. Laškega pa nikjer. Končno od daleč priplava glasba. O pivu ni duha ni sluha, le ogromna množica ljudi, ki bolšči v temo kot mi. Razvstimo se v suvereno formacijo, manever je lepo uspel in glej ga šmenta, petdeset metrov pred čakajočimi glavni flos nasede. Ljudje potrpežljivo čakajoč mežikajo v temo pod sabo. Kakšen sprejem! Šest tisoč ljudi, šest tisoč parov oči je zrlo ta hip v osemdeset kubikov desak in pričakovalo onih dvajset manjkajočih kubikov. Nenadoma je zažarelo nebo. Ognjemet se je kot nebeške orgle razlil po nočnem nebu in osvetlil glavni flos, ki se je drnavo pozibaval z zadnjim delom. Ko smo izstopili je bilo ogromno ljudi le še v lokalih.

»Voham pivo,« je izdaval star flosar. Zgrnili smo se k prvi stojnici, zatem sem se izgubil. Laško je vrelo, žuborelo, flosi pa so se pozibavali ob bregu. Tam nekje, ko bi morali petelini drugič, tretjič zapeti, so flosi za nekaj časa oživeli, da bi lahko kmalu zatem znova utonili v spokojnost.

»Kaj pa delaš?« Vsenaokrog je bilo tiho le nekdo je čofotal po Savinji. »Ali ti je hudo?« Nič, le mlatenje z rokami, sopihanje in čofotanje. Potegnili so ga ven, bil je Jože, ga spustili in glej ga, zakorači čez flos, da je lahko na oni strani znova padel v vodo.

»Kaj se ti je pa sanjalo?« Nekaj je zamomljal, izpljunil vodo in se brez besed vlegel. Odslej naprej je Jože preostala dva dneva krmari kar v kopalkah, obleka pa je kot zastava frfotala na drogu. Ni povedal, kaj se mu je sanjalo. Ni in ni povedal...

ENA JUHA IN DVA ŽELODCA

Bato je resen krmaniš, ki ti zlepa ne da veslinge iz rok. »Tako me je učil oče in ded, razumeš, to je moško delo.« Varno je vozil po brzicah, priganjal popoli regruta, drugače pa je bil redkobeseden. Zrl je predse, zanimivo, kadarkoli se je popoli regrut ozrl nazaj ali pa v ljudi, ki so nas z bregov pozdravljali, je Bato zarežal nanj. Ni gledal nazaj, čutil je.

»Veš kako je, nenadoma te zasučje, pa adijo.« Za nami so ostajale vasi, pod nami se je Savinja stisnjena v ozko grlo vse bolj penila. Rimske Toplice. Dež še ni ponehal. Bili smo mokri. V dveh dneh šestkrat.

»Zdaj pride tisto, ta pravo,« je dejal Bato in zrl nekam proti zavoji. »To je »vzglavje«, zatem pa pride »zibka«. Tam je pred tridesetimi leti vrglo Matjaža s flosa, nihče ga ni nikoli več videl.«

Oba, Bato in popoli regrut Jože sta se obesila na vesli, okrog je šumelo, drli smo z veliko hitrostjo proti čerem. Nič. Mimo smo. Nenadoma se je voda umirila, Bato se je vsedel na vesljo in si prižgal cigareto. Prvo ta dan. »Zdaj si lahko oddahnemo,« je dejal, »to je »mačkaval«. Nekaj minut počitka.« Pa se je Savinja znova vznemirila. Kmalu smo zagledali kamnolom v Zidanem mostu. Tedaj pa smo videli, kako je s tretjega flosa nekdo odletel v vodo, pa še eden, flos se je po sredini dvignil, koliba je zgrmela po flosu in se umiril. »Pa ne bo več s kamero po svetu,« je dejal Jože. Na tistem flosu je bila namreč televizijska ekipa, ki je snemala četr mladinske oddaje. Razen televizijske ekipe nas je bilo tokrat le pet potnikov s flosarji. Letos ni bilo potnice, ki se je iz leta v leto udeleževala flosarije. Čeplakova hčerka je namreč — čeprav invalid — vsako leto potovala z očetom. Letos je na zdraviljenju v inozemstvu.

Ko smo prispeli do gostilne, so bili potniki že v njej. Teta Pepl, šarmantna priletna Dunajčanka, je bila v samem dežnem plašču, kajti tudi ona je zdrsnila v vodo. Smeha, dovtipov in šal ni bilo konca, slivovka je še poživila vzdušje. WO IST MEINE TASCHES?, je najprej zakričala, ko je padla v vodo. Torbe pa so mirno plavale pred njo. Z naslednjim splavom so jih polovili. Gostilničarka, ki se ni nadejala tolikemu številu gostov, nas je poskusila na silo nakrmiti. Dunajčanki sta dobili eno juho, ki sta jo družno posrebeli...

(Nadaljevanje na 8. strani)

Kmetovalci!

NA »DAN HMELJARJEV«, DNE 6. IN 7. AVGUSTA, BO V BRASLOVCAH V SAVINJSKI DOLINI AGROTEHNIKA EXPORT IMPORT IZ LJUBLJANE SKUPAJ S KMETIJSKIM KOMBINATOM ŽALEC DEMONSTRIRALA

TRAKTOR „ZETOR“ 25 KS S PRIKLJUČKI

OPOZARJAMO KMETOVALCE, DA BOMO NA TEJ RAZSTAVI PRODAJALI VSE VRSTE TRAKTORJEV, KOT:

- TRAKTOR »ZETOR«
- MOTORNE KOSILNICE »BOS« ITD.

PRIPOROČAMO SE ZA NAKUP IN OBISK!

AGROTEHNIKA LJUBLJANA

Mlinarjev Janez v Trnovljah

prosvetno društvo Zarja iz Trnovljah, bo danes, jutri in v nedeljo večer uprizorilo zgodbo o zadnjem celjskem grofu Urhu in o teharskih plemičih, torej Mlinarjevega Janeza. Predstave bodo na prostem pred prosvetnim domom vsakokrat ob 20.30. uri, sodelovalo pa bo okrog 30 ljudi; konjeniški klub, pevci Svobode, folklorna skupina iz Dobrne, predstavniki Jugoslovanske ljudske armade in seveda nekateri stari in mladi igralci trnoveljskega društva. Pa ne samo oni, režiser Stefan Zvižej je povabil k sodelovanju vse, ki želi igrati v Mlinarjevem Janezu, zato ni čudno, če je v ansamblu tudi nekaj igralcev iz Stora in Zagradca. Imeli so šest tednov intenzivnih vaj, marsikdaj so delali pozno v noč, vadili ne glede na dan in vreme in nekateri so hodili na vaje tudi po uro in še več daleč. Ta zaslugi po poštovanosti je trnoveljskim igralcem pravzaprav že lasten, saj so nas doslej že nekajkrat pre-

senetili z daleč nadpovprečno uprizoritvijo, ki je posledica njihove dobre volje in vztrajnosti. Tako je postala že tradicija, da trnoveljsko društvo Zarja pripravi za svoje občinstvo poletno predstavo na prostem, čez zimo pa nekaj manjših, pa zato skoraj nič manj zahtevnih uprizoritev.

Za Mlinarjevega Janeza so se odločili zato, ker so hoteli ustreči svoji publiki, saj se zgodba o teharskem »plemiču«, ki je ugnal celo samega grofa Urha, dogaja v okolici Trnovelj in tudi vsebino Celjani dobro poznajo. Da se predstave veselijo tudi domačini, dokazuje že to, da se doslej še nihče ni pritožil zaradi kaljenja nočnega miru, pa čeprav so igralci vadili pozno v noč in tudi šepetali niso.

Z Mlinarjevim Janezom bodo odšli tudi gostovat. Tako bodo obiskali Sentjur, Griže in Planino, kjer so že njihovi tradicionalni gostitelji. Mlinarjevega Janeza bo igral

Adolf Zvižej, Marjetica Sava Subotičeva, Martinačko Neda Janžekovičeva, Urha Tone Ferme in Katarino Rozika Storoja. Ostale vloge pa bodo predstavili nekateri starejši domači igralci, vmes pa bo tudi nekaj debutantov.

SVEČANOST V ZABUKOVICI

Minulo nedeljo je bila v Zabukovici pri Zaleu svečana proslava ob praznovanju 25-letnice vstaje in 25-letnice napada na Zabukovico. Pred 25. leti, avgusta 1941. leta, so namreč partizani napadli Zabukovico ter ubili več Nemcev.

Ob letošnjem praznovanju so pripadniki predvojaške vzgoje ponazorili napad izpred petindvajsetih let, v Zabukovico pa so prispele tudi partizanske patrle predstavnikov krajevnih organizacij Zveze borcev.

Prvoborec PETER ŠPRAJC je udeležencem v daljšem nagovoru orisal boje pred 25 leti, zatem pa je bil krajši kulturni program in partizansko rajanje.

Planinski Bine!

Nedavno je mnoge pretresla vest, da je ugasnilo srce plemenitega moža Albina Kladnika. Pokopali so ga 11. julija 1966.

Kdo ne pozna na poti Luče-Koroška prelepe in prijetne ravnice Planice. Obdana z gozdovi sameva visokogorska kmetija (1080 m), na njej pa je kraljeval Planinski Bine. Vse življenje je ostal zvest rodni Planici.

Črna doba okupacije je Bineja zajela v Planici. Zgodaj spomladi v letu 1942 so se pri njem oglašili prvi glasniki borcev za svobodo. Tu se je potem ustanovila ena izmed glavnih kurirskih postojank, ki je povezovala Koroško in Kranjsko. Premnogo jih je bilo, ki so dobili varno zavetje.

Razdal jim je zadnji košček kruha. V decembru 1944 je okupator požgal njegov dom. Očrneli zidovi so pričakali svobodo. Bine pa je kot zvesti sin Planice obnovil požgan hlev in si uredil najskromnejše stanovanje.

Mnogo planincev, gozdarjev, lovcev in pastirjev se je oglasilo pri njem; vsak je bil dobrodošel. Postregel je vsakemu, čeprav skromno. Skodelica mleka je bila vedno pripravljena. S svojo skromnostjo in gostoljubnostjo je dal prijetni planinski ravnici svoj pečat.

Ostal nam bo v spominu kot vzor skromnega, dobrega prijatelja in tovariša.

S. O.

MOZIRJA

V soboto so odprli v Mozirju moderno trgovino manufakture, konfekcije in opreme za postelje. Lokal je prostoren in na moč vabljiv. Največji aslug za to, da ima Mozirje novo, podobno trgovino, lahko pripišemo trgovskemu podjetju Savinja.

Čeprav je v Mozirju vseh pet viend hiše zasedenih, pa slabo vremeendarle vpliva na priliv gostov. Razmeroma veliko je le prehodnih gostov, tako da je sob pri zasebnikih zmeraj veliko praznih. V Mozirju se na sezono skrbno pripravljali

— vse tujske sobe imajo zdaj tudi kopalnice — toda, če bo vreme še naprej tako neugodno, bo tudi zaključek turistične sezone bolj klavrn.

ZA SAVINJO TABORIJO

Na Polzeli in v Podvinu taborijo večje skupine tabornikov. Tukaj taborijo taborniki iz Pirana, Portoroža, Izole in Kopra. Kakor so nam povedali vodje posameznih skupin, je kraj Polzela lep kraj za taborenje. Vsega skupaj tabori okoli 150 tabornikov.

Asfalt v Latkovi vasi

Prebivalci Latkove vasi pri Preboldu so videli, kako so na Polzeli asfaltirali ceste. Ker imajo take ceste tudi svoje prednosti, so se tudi sami odločili, da bodo svoje ceste modernizirali (tiste, ki peljejo skozi vas). Denar so zbrali sami, nekaj pa je prispevalo Komunalno podjetje Zalec. In sicer: denar za podlago cestišča je dalo komunalno podjetje, okoli 3 milijone S-din pa so zbrali občani sami. Asfalt v svojem kraju so vaščani sprejeli z veseljem, saj pomeni zanje konec prahu, jam in blata na cesti.

Na sliki Jože Plevčak, obrtnik iz Latkove vasi, ki je za del ceste, ki pelje mimo njegovega doma prispeval 300.000 S-din.



TABORNI OGENJ

Dneva vstaje slovenskega naroda so se na Polzeli spominjali taborniki, ki so ob tej priložnosti pripravili taborni ogenj in prijeten kulturno-zabavni program. Obenem so taborniki odreda »Savinjska roža« Polzela proslavili 10-letnico svojega obstoja. Ker pa na Polzeli taborijo sedaj taborniki iz Kopra, Izole, Portoroža in Pirana so se tudi ti vključili v proslavljanje s svojim programom. Pri tabornem ognju pa se niso zbrali samo taborniki, ampak tudi številni Polzelani.

Letos preko 100 milijonov steklenic cockte



V teh vročih dneh radi sežemo po hladnih brezalkoholnih pijačah. In največkrat slišimo: »cockto, prosim!« Danes je cockta pojem za osvežilno pijačo in čisto opazimo, da gostje zahtevajo cockto, dobijo pa razne umetne pijače rjave barve, ki po okusu in kvaliteti še daleč ne dosegajo cockte. Pred skoraj 15 leti se je podjetje Slovenija-vino predstavilo na tržišču z novo brezalkoholno pijačo COCKTO, katere so prodajali v 2,5 del stekleničkah z napisom yugocockta. Cockta je sestavljena iz najboljših surovin naravnega izvora, še posebej pa je vitaminsko bogata, vsaj vsebuje velike količine vitamina C. V moderno opremljenih polnilnicah širom Jugoslavije bodo letos napolnili preko 100 milijonov stekleniček te osvežilne pijače. Danes praktično ni v Jugoslaviji kraja, kjer ne bi dobili cockte. Preko 80 licenčarjev in kooperantov podjetja Slovenija-vino skrbi, da je trg dobro založen s svežo cockto.

Kakor smo omenili že v začetku, se mnogokrat dogaja, da potrošniku nudijo pijače, ki so proizvod posameznih privatnih izdelovalcev brezalkoholnih pijač in, ki po svojem okusu, kvaliteti in osvežilni moči ne dosegajo cockte. Mnogi izmed teh proizvajalcev celo zlorabljajo ime cockta in polnijo svoje manj kvalitetne proizvode v zaščitene stekleničke cockta z napisom yugocockta. Podjetje se neprestano bori proti takim pojavom in jih po svoji moči preprečuje. Receptura, ki je plod večletnega naporenega dela, je zagotovilo, da je to edinstvena pijača in da je cockta lahko samo ena. Tudi strežno osebje v restavracijah, gostilnah in drugod čisto greši, ker potrošniku ne nudi tega, kar zahteva. Se posebej pa je važno, da serviramo cockto hladno, najbolje ohlajeno na 10° do 12° C.

Cockta je danes osvojila celotno jugoslovansko področje in jo pije tako mlado kot staro, primerna je za šolsko mladino, športnike, delavce in ostale. V vročih dneh je še posebej primerna za dopolnilo k glavnim obrokom. Tudi mešanice z drugimi alkoholnimi pijačami so prijetnega okusa in poživljajo.

ODSEK CESTE ASFALTIRALI

Pred kratkim so asfaltirali v Šempetru odsek ceste med glavno cesto in železniško postajo. Modernizacija tega odseka je velikega pomena, nje-na slaba stran pa je bila, da je ob najmanjšem dežju postal promet zaradi blata in jam zelo otežkočen. Sredstva okoli 3 milijone starih din so prispevala naslednja podjetja: Aero Celje obrat Šempeter, Agroservis Šempeter, Elektro Celje enota Šempeter, Agropromet Celje obrat Šempeter in Avtoprevoz Šempeter. Modernizacijo ceste je izvedlo cestno komunalno podjetje »Ceste kanalizacije« Celje.

NEVAREN MOST

Na odseku ceste, ki pelje iz Založ pri Polzeli proti Grušovljam in Šempetru, stoji most preko Loznice, ki je nevaren za prevoz. Pred nedavnim se je celo podrl, pa ga je nekdo popravljen in most spet stoji, toda nihče ne ve, kako dolgo bo. Kdo ve, če ne bo kdaj ta most, ki — kot se vidi — za njega ni nihče odgovoren, pa ga vendar toliko ljudi uporablja, nekega dne zahteval svojo žrtev. Lahko se zgodi škoda, večja kot bi veljalo popravilo mostu.

OGLAŠUJTE V CELJSKI TEDNIK

Ponedeljek, 1. 8. 1966:

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Poklici v kmetijstvu — živinoreja (Ljubljana); 19.15 Tedenski športni pregled (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV Obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Honore Balzac: »Marcandet« — TV drama (Zagreb); 22.15 Ekrani na ekranu — prenos iz Pulja ob filmskem festivalu (Zagreb); 23.45 Poročila (Zagreb).

Torek, 2. 8. 1966:

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Dokumentarni film (Ljubljana); 19.15 Malo za res, malo za šalo — zabavno glasbena oddaja (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV Obzornik (Ljubljana); 20.00 Mednarodna folklorna revija »Soli-

darnost« — prenos iz Skopja (Skopje); 22.00 Zadnja poročila (Skopje).

Sreda, 3. 9. 1966:

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Krešvo — potopisne skice studija Sarajevo (Beograd); 19.00 Oddaja resne glasbe — oddaja studija Sarajevo (Beograd); 19.15 TV pošta (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV Obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 I. A. Gončarov: »Oblomov« — roman v nadaljevanjih (Ljubljana); 21.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

Četrtek, 4. 8. 1966:

17.55 Rdeči signal — oddaja o prometu (Beograd); 18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Ventilator — od-

daja za otroke (Beograd); 19.15 Na žitnih poljih — reportaža studija Sarajevo (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV Obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Ekrani na ekranu — Puljski razgovori (Zagreb); 21.30 Vesna Pa — run — pesnica (Zagreb); 21.50 S kamero po svetu — pri plemenu Dola (Ljubljana); 22.00 Enzo Randisi — oddaja iz cikla Jazz festival na Bledu (Ljubljana); 22.35 Zadnja poročila (Ljubljana).

Petek, 5. 8. 1966:

18.40 Poročila (Ljubljana); 18.45 Narodna glasba (Skopja); 19.05 Reportaža (Skopje); 19.15 Glasba za vas (Beograd); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV Obzornik (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Celovečerni film (Ljubljana); 22.00 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sobota, 6. 8. 1966:

17.00 Poročila (Ljubljana); 17.05 J. Anouilh: »Ples tatov« — gledališka predstava (Ljubljana); 18.45 Ena proti ena — glasbena oddaja (Zagreb); 19.25 Vsako soboto (Ljubljana); 19.40 Cik-cak (Ljubljana); 19.45 TV Obzornik (Ljubljana); 20.30 Däumli — francoski kulturni film (Ljubljana); 21.00 Folklorni festival v Kopru (Ljubljana); 22.10 Svetovno smučarsko prvenstvo v Portillu (Čile); — otvoritev in slalom za ženske (Ljubljana); 22.40 Svetnik — serijski film (Ljubljana); 23.30 Zadnja poročila (Ljubljana).

TV od 31. 7. do 6. 8.

Nedelja, 31. 7. 1966:

9.25 Poročila (Skopje); 9.30 Narodna glasba (Skopje); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.45 Oddaja za otroke (Skopje); 11.45 Madžarski serijski film »Kapetan Tendi« (Ljubljana); Sportno popoldne; 19.00 A. Schnitzler: »Anatole« — serijska TV igra (Ljubljana); 19.25 Princ in berač — opera; 20.00 TV dnevnik; 20.45 Zabavno glasbena oddaja (Zagreb); 21.45 »Golo mesto« — serijski film (Ljubljana); 22.35 Zadnja poročila (Ljubljana).

CELJSKE GRAJSKE IGRE

ŽIŽEK: MIKLOVA ZALA

Uradni del letošnjih grajskih iger so zaključili gostje Prosvetnega društva Lojze Košak iz Kostanjevice na Krki, ki so se v soboto in nedeljo zvečer predstavili Celjanom (pa bolj okolčanom kot Celjanom!) z dramatisacijo Sketove ljudske povesti Miklova Zala.

Nihče, verjetno niti sami Kostanjevčani, pa ni pričakoval (po relativno slabo obiskanih prejšnjih predstavah v okviru letošnjih grajskih iger) takšnega uspeha, kot so ga ob svojem dvodnevnem gostovanju dosegli gostje. Sobota, predzadnji dan letošnjih iger, bo verjetno ostala dolgo v spominu marsikateremu Celjanu. Zakaj? Vstopnice so bile razprodane že dobro uro pred predstavo, sedeže v dvorani so za-

čeli prvi obiskovalci polniti že ob devetnajsti uri, parkirni prostor in z njim vzporedna ulica pa sta bila prepolna vseh mogočih prevoznih sredstev z najrazličnejšimi registracijskimi tablicami. Ljudje so se pripeljali iz Polzele, Strmca, Laškega; pripeljali zato, da bi videli Miklovo Zalo takšno, kot jim je ostala v spominu po prebrani istoimenski knjigi ali pripovedovanju. V dvorani smo zastoj iskali znane obraze ponosne kulturne metropole Savinjske doline. Na stoliš so se stiskali pretežno mali, preprosti ljudje: kmetje, delavci, uslužbenci, katerim ni bilo žal odšteti tudi po 80 dinarjev za eno samo vstopnico; samo da bi lahko videli Miklovo Zalo. Tisti večer bi verjetno zastoj iskali prost stol v gledališču; vse, na čemer se je dalo sedeti, so znosili v dvorano, da bi le čim manj ljudi stalo. Vse je prišlo gledati tisto Zalo, o kateri se je spetel že pravcati mit; mit, ki ljudi privablja, jih zadovoljuje in osrečuje zato, ker stvar poznajo in se jim ni treba ubadati z novimi vsebinami.

Preprosta zgodba o dekletu, ki jo odpeljejo Turki k sultanu in od koder se srečno vrne po sedmih letih, omamlja ljudi, da ji sledijo s solzami, smehom, vzdihovanjem ali glasnim pritrdjevanjem.

Jakob Sket je napisal to še danes priljubljeno zgodovinsko povest, ki nadaljuje v slovenski književnosti tradicijo ljudske povesti s snovjo iz turških časov, po koroški ljudski povesti in je izšla 1884 v Slovenskih Večernicah. Dramatisacijo je opravil Fran Žižek 1946. leta, »... ko je bilo reševanje koroškega vprašanja v ospredju zanimanja vsega slovenskega naroda.« (gledališki list, Fran Žižek: Miklova Zala, Fran Žižek o Miklovi Zali, stran 3) Žižek se je pri dramatisaciji povesti zavedal, da je med povestjo in dramo precejšnja razlika in da mora prav pri dramskem tekstu biti dramsko pripovedovanje bolj zgoščeno, konflikti ostrejši in značaji določnejši. Tisti,

ki opravlja priredbo, mora imeti poleg vsega še vsaj kanček posluha za literarno ustvarjanje, saj vse prizore iz povesti ne moreš enostavno prenesti v dramsko govorico.

Kostanjeviško izvedbo je režiral Lado Smrekar. Z izrednim posluhom in velikim smislom za režijo ljudske igre je gradil preprosto, ponekod skoraj prazno in banalno zgodbo na glavnih junakih, katerim je bilo posvečeno največ pozornosti. Množični primeri so bili dokaj doživeto zaigrani, vendar so precej izgubili na svoji prepričljivosti zaradi scene (delo Vlada Rijavca), ki je kljub temu da je bila drugače izredno čista, okusna in nemasivna, preveč uokvirjala prizorišče na manjši prostor, kjer so skupinski prizori delovali preveč zbiti, nepregledno in ponekod (ob vdoru Turkov v gradišče) celo kaotično. Tako so tudi — drugače zelo zanimivi — plesi delovali preveč nepregledno in brez pravega učinka. Situacijo bi se v marsičem dalo rešiti s simboličnim prikazom scene, s čimer bi pridobili na prostoru, ki bi režiserju in igralcem nudil preglednejše in s tem tudi prepričljivejše dramsko dogajanje.

Med igralskim zborom smo videli nekaj prav zlatih amaterskih stvaritev. Najdoslednejše in najprepričlivejše sta nedvomno opravila svojo nalogo Ladko Kukec (Davorin) in Marija Sketa (Almira). Kukec je uspelo, da je svojemu liku vdihnil lastnosti, kakršne ima pravi gledališki karakter. Sketova je z občutkom in pravim povdankom na razmerju med dobrim in zlom, ki je bilo v njej, odigrala svojo vlogo. Pri obeh igralcih pa gre pohvaliti tudi njuno izredno lepo in pravilno odsko govorno. Zelo uspelo kreacijo je ustvaril tudi Jože Jankovič. Njegov Tresoglav je bil imeniten Zid. Stane Arnshek (Miklov Marko) je svojo epizodno vlogo odigral z dopadljivostjo. Isto velja tudi za Franca Cernelca kot Vinka. Koljaničeva (Miklova Zala) je v prvem delu bila preveč recitatorska in se je razžvelele v drugem delu predstave, kjer je bolj sproščeno in prepričljivejše interpretirala svojo vlogo. Vsi ostali igralci so disciplinirano stali in tako doprinesli svoj delež k uspehi predstavi. Tone Vrabl



Letošnje grajske igre, ki so bile v znamenju dežja, so za nami. Program je bil letos pester. Celjski Delavski oder nam je pripravil Desetega brata, v gosteh pa smo imeli folklorne skupine in amaterske igralce iz Kostanjevice z Miklovo Zalo. Kljub slabemu vremenu pa tribune niso bile nikoli prazne. Na sliki vidimo zadovoljne obraze gledalcev, ki pričajo, da so bili s predstavo zadovoljni.



Folklorna skupina France Marolt iz Ljubljane je že drugič gostovala v Celju. Plesalci, ki so s svojim nastopom navdušili obiskovalce, so dejali, da se v Celju prijetno počutijo. Na sliki: Tajnik prireditvenega odbora, Kisliger se zahvaljuje Tončki Maroltovi za uspelo predstavo.



Največjo smolo so prav gotovo imeli igralci Delavskega odra. Smola pravim zato, ker so morali predstavo zaradi dežja nekajkrat odložiti. Vendar so vseeno z veliko ljubeznijo odigrali Desetega brata in gledalci so kljub dežju, ki jih je na poti večkrat ujel, odhajali zadovoljni domov. Osrednji lik igre je bil Krjavelj, ki ga je z mnogo talenta in posluha odigral Jože Zagoričnik. Na sliki ga vidimo v prizoru, ko govori z mladim učiteljem Kvasom.



Predstavo Miklovo Zala, v izvedbi prosvetnega društva Lojze Košak iz Kostanjevice, smo videli v popolnoma zasedeni dvorani celjskega gledališča. Na sliki vidimo židinjko Almira, igralko, ki je bila najboljša.

LADO SMREKAR

DUŠA — KOSTANJEVIŠKEGA KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Med vrati, na katerih piše »TISINA — PREDSTAVA«, sva si segla v roke. Lado Smrekar, se je tiho in mirno predstavil ter me povabil v notranjost hrane boginje Talije. Na težkih usnjenih sedežih, med gledališkimi rekviziti in zavesami ter ob stalnem mimoohodu kostanjeviških gostov preoblečenih v Turke, vaške fante, Tresoglava itd., je potekal najin razgovor. Govoril je tiho in vendar izredno prepričljivo. Iz njegovega govorjenja je bilo čutiti veliko ljubezen do gledališča, likovne umetnosti, glasbe — skratka do vsega tistega, kar človeka poplemenjuje in dela bogatejšega. Z nekim posebnim spoštovanjem je govoril o Kostanjevici, umetnosti, Formi Vivi in še in še.

Smrekar je direktor šole, stalni predsednik odbora Dolenjskega kulturnega festivala, piše dramske tekste, režiral je že 26 dramskih del, organizira vsemogoče prireditve. Se bi lahko naštevali pa ne vem, če bi vse našteali. Neumorni entuziast je, resnično duša kostanjeviškega kulturnega življenja.



»Radi smo prišli v Celje«, je pripovedoval. »S celjskim gledališčem imamo prirčne odnose. Delavci, kmetje, uslužbenci — vsi ti, ki nastopajo v naših predstavah, so v bistvu učenci celjskih igralcev; učenci sijajnega celjskega ansambla, ki je več kot deset let zapovrstjo bil pri nas sprejet zdaleč prenatrpano dvorano. Kadar so Celjani prišli, je bil praznik in vsaka družina je vzela svojega gosta na dom. In prav to intimno vzdušje, ki smo ga stalno imeli s celjskim gledališčem, je dvigalo naš delovni član. Vse to je doseglo višek v času, ko je bil upravnik Fedor Gradišnik, ki je bil in ostane za nas vzor kulturnika in z neznansko ljubeznijo prežarjenega gledališkega delavca in organizatorja.«

Kakšen in kako visok je kulturni barometer v Kostanjevici?

»5. oktobra bo deset let Dolenjskega kulturnega festivala, kar pomeni 10 let Gorjupove galerije, 10 let letnih prireditev, 7 let Lamutovega razstavišča, 6 let mednarodnega simpozija kiparjev itd. Vse te institucije delujejo s polno paro in častno izpolnjujejo besede našega prijatelja pokojnega Herberta Grünha.«

O Kostanjevici, njenih prebivalcih, Ladu Smrekarju in njegovem delu bi še lahko pisali; pisali o tem, da je recital priznane pianistke Dubravke Tomšič poslušalo mnogo ljudi kar pod oknom dvorane, kjer je koncertirala in niso mogli vsi v dvorano, ki je bila prezasedena. Pisali še o Ladu Smrekarju, tej resnični duši kulturnega življenja v Kostanjevici, najmanjšem slovenskem mestu ob temno zeleni Krki...

Tone Vrabl

Šlandrova nagajenca

KOT SMO POROČALI V PREJŠNJI ŠTEVILKI, STA LETOSNJI ŠLANDROVI NAGAJENCI, KI IJH OBČINA CELJE VSAKO LETO OB OBČINSKEM PRAZNIKU PODELUJE NAJZASLUŽNEJŠIM OBČANOM, DOBILA ZPD »FRANCE PRESEREN« IN PROFESOR GUSTAV GROBELNIK.

PRAV JE, CE NASE BRALCE SEZNANIMO Z ZASLUGAMI, KI SO MOTIVIRALE SVET ZA KULTURO IN ZNANOST PRI CELJSKI OBČINSKI SKUPŠČINI PRI DODELITVI TEGA VIŠKEGA PRIZNANJA:

ZELEZNICARSKO PROSVETNO DRUŠTVO »FRANCE PRESEREN«

ZPD »France Preseren«, ki letos praznuje 20. obletnico svoje ustanovitve, odlikuje dolgoletno aktivno delovanje nekaterih članov, predvsem pa širina in razgibanost celotnega društva ter homogenost društvenih sekcij: mešanega pevskega zbora, mladinskega zbora, godbe na pištalo, tamburaškega orkestra, glasbene šole in likovne sekcije. Društvo odlikuje jasna programska politika, s pomočjo katere živo izpopolnjuje kulturno življenje Celja, sodeluje pri programih praznovanja, proslav in drugih manifestacijah. Poleg številnih samostojnih nastopov je društvo organiziralo celo vrsto obiskov v drugih mestih v Jugoslaviji.

Dejavnost je v celoti povezana z geslom društva:

»Naš cilj ni napraviti iz našega člana le najboljšega pevca, godbenika, igralca ali likovnega ustvarjalca; poglavito je, da ga kot člana skupnosti in človeka družbeno oblikujemo, da mu širimo obzorje in plemenitimo osebne lastnosti!«

Uspehi društva so, kot smo že omenili, povezani z imeni soustanoviteljev, ki že dvajset let neumorno delujejo v društvu kot aktivni člani sekcij in organizatorji:

Janko Hočvar, predsednik in dirigent tamburaškega orkestra, Ivan Karlovčec, nad 10 let dirigent godbe na pištalo in vzgojitelj nove generacije godbenikov, Henrik Jordan, aktivni pevec od ustanovitve in 12 let predsednik zbora, Franc Repenšek in Jelka Peer, aktivna pevca od ustanovitve, Tone Voršič in Albin Povalej aktivna godbenika skozi 20 let, Vera Pristovšek, društvena odbornica in vodja likovne sekcije od ustanovitve.

Društvo in vse njegove sekcije hranijo mnoga priznanja in trofeje

s številnih tekmovanj, nastopov itd. Pevski zbor, kot dedič celjskega pevskega društva, praznuje letos svojo 70. obletnico. Se in še bi lahko naštevali uspehe tega najzaslužnejšega amaterskega društva v celjski občini. Letos mu je Svet za znanost in kulturo dodelil prvo nagrado Slavka Šlandra.

PROFESOR GUSTAV GROBELNIK

Profesor Gustav Grobelnik, ravnatelj Administrativne šole v Celju, je med najbolj vidnimi osebnostmi v kulturnem življenju celjske občine. Ze junija 1945 je bil med organizatorji kulturno-prosvetnega dela v mestu. Bil je soustanovitelj okrožnega ljudskega gledališča, njegov tajnik, igralec, režiser in urednik gledališkega lista. Bil je stalen popularizator kulturnega, zlasti se gledališkega življenja. Napisal in objavil je celo vrsto prispevkov v osrednje slovenske časnike, revije in lokalnem tisku. Bil je med organizatorji Delavskega odra, ki ga je leta 1950 imenoval za svojega častnega člana. Gustav Grobelnik je bil pobudnik, stalni sodelavec in zadnja leta tudi urednik Celjskega zbornika. Leta 1955 je kot predsednik celjskega odbora za proslavo 100 letnice rojstva pesnika Antona Aškercja požel veliko zaslug za obnovo Aškercve domačije in postavitev spomenika v Celju. Nagradenec je bil 1945. leta izvoljen za odbornika Okrajnega ljudskega odbora, od takrat pa večkrat zapovrstjo v odbore kulturno-prosvetnih organizacij, v samoupravne organe kulturno-prosvetnih zavodov, v svet za znanost in kulturo itd. Gustav Grobelnik je tajnik celjskega komornega zbora in njegov aktivni pevec. Ob vsem tem pa je tovariš Grobelnik vzoren šolnik.

Svet za znanost in kulturo ga je letos kot drugonagrajenega uvrstil med nagajence Slavka Šlandra.

KOMPAS OBVEŠČA

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. 13-dnevno potovanje z luksuzno motorno ladjo »Dalmacija« v oktobru »PO SREDO-ZEMLJU«. Prijave do 15. septembra 1966.
 2. 8-dnevno potovanje na XVI. SVETOVNO PRVENSTVO V TELOVADBI — DORTMUND 1966. Prijave do 1. avgusta 1966.
 3. 1-dnevni avtobusni izlet na BELOPEŠKA JEZERA, OSOJSKO in KLOPINJSKO JEZERO.
 4. 8-dnevno potovanje z letalom v SOVJETSKO ZVEZO v septembru 1966.
 5. MOTORIZIRANI TURISTI! Pripravili smo vam zelo ugodne počitniške aranžmane v POREČU in ROVINJU.
 6. 4-dnevni avionski izlet v CARIGRAD od 10. do 13. 10. 1966. Prijave do 15. avgusta 1966. Cena potovanja 810 N-din.
 7. 4-dnevni avionski izlet v ATENE v času od 19. do 22. septembra 1966. Prijave do 15. avgusta 1966. Cena potovanja je 840 N-din.
 8. 7-dnevno avtobusno potovanje v RIM (Trst, Padova, Firenze, Rim, Assisi, San Marino, Tarvisio). Prijave do 1. septembra 1966.
 9. V času od 1.—9. oktobra 1966 6-dnevno avtobusno potovanje na ogled mednarodne razstave PHOTOKINA V KOLNU. Prijave do 18. avgusta 1966.
 10. 6-dnevno avtobusno potovanje v UM-BRIJO. Prijave do 5. avgusta 1966.
 11. Preživite del svojega dopusta s 4-dnevnim križarjenjem med KORNATI.
 12. KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI! Prijavljajte se za 2 ali 3-dnevne izlete v TRST in BENETKE.
 13. 2-dnevni avtobusni izlet na GROSS-GLOCKNER.
 14. 2 ali 3-dnevni izlet v BUDIMPESTO.
 15. 2 ali 3-dnevni izlet na DUNAJ.
 16. 1-dnevni izlet v TRST. Prijave do zaključnega števila.
 17. 8-dnevno potovanje v oktobru v PARIS, Prijave do 10. septembra 1966.
 18. 6-dnevno potovanje na ogled industrijske razstave v BERLINU. Prijave do 15. avgusta 1966.
 19. Tradicionalno jesensko 9-dnevno potovanje z vlakom v LONDON, ROTTERDAM in AMSTERDAM. Prijave do 10. avgusta 1966.
 20. 11-dnevno kombinirano potovanje z avtobusom in vlakom na ŠVEDSKO in DAN-SKO v času od 5. septembra do 15. septembra 1966. Prijave do 10. avgusta 1966.
 21. 6-dnevne počitnice v RIMINI-ju. Prijave do 5. avgusta 1966.
 22. V času od 17. do 23. 9. 1966 avtobusno potovanje v RIM, NEAPELJ, CAPRI in POMPEJE. Prijave do 1. 9. 1966.
 23. 6-dni po DOLOMITIH, SVICI, TIROLSKI in ITALIJI. Prijave do 5. avgusta 1966.
 24. 3-dnevno avtobusno potovanje v času od 17. do 19. 9. 1966 v VERONO, VICENZO in PADOVO. Prijave do 3. septembra 1966.
 25. 4-dnevno avtobusno potovanje na ogled obrtniške velesjeme v MÜNCHEN-u. Prijave do 15. avgusta 1966.
 26. 6-dnevno avtobusno potovanje v septembru v BUDIMPESTO, PRAGO in DUNAJ.
 27. 1-dnevni avtobusni izlet na ogled lesne selme v CELOVCU. Prijave do 5. avgusta 1966.
- Prijave do 20. avgusta 1966.
- KOLEKTIVI! Poslužujte se naših kvalitetnih prevozov, ki vam jih nudimo po zelo znižanih cenah v najsoodnejši opremljenih avtobusih tipa »MERCEDES«.
- PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISČITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS« CELJE, TOMSICEV TRG 1, TEL. 23-30.

MALI OGLASI

KUPIM

ENOSTANOVANJSKO hišo z nekaj zemljo kupim. Martin Petrič, Celje, Cesta na grad 8.

SUHO prtično stanovanje: soba, kuhinja in pritlikline v Celju kupim do smrti, nato bi pripadalo spet prejšnjemu lastniku. Ponudbo na upravo lista pod šifro »TAKOJ«.

ZAPOSILITEV

ZENSKA srednjih let z znanjem kuhe in gospodinjstvih del gre za gospodinjjo. Ponudbe pod šifro »NUJO«.

VAJENCA sprejemam takoj za kleparsko in vodovodno instalacijsko obrt. Avgust Štok, Celje, Ulica 29. Novembra 7.

RAZNO

MANJSE posestvo kjerkoli vzamem v najem, kasneje odkupim. Naslov v upravi lista.

OTROKA vzamem v varstvo, najraje na dom. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Celje«.

ISČEM vestno žensko za varstvo enoletnega otroka v dopoldanskem času. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Dečkovo naselje«.

STANOVANJE

MIRNEMU dekletu oddam stanovanje za pomoč v gospodinjstvu. Dvojna izmena. Naslov v upravi lista.

PRAZNO ali opremljeno sobo iščem. Marica Zidanšek, Jerovski vas 3, Podplat.

USLUZBENKI iščeta opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.

DVOSONO stanovanje zamenjam s stranko, ki je zaposlena v EMO in nima tovarniškega stanovanja. Ponudbe pod šifro »EMO«.

UPOKOJENKA išče prazno sobo s posebnim vzhodom pri starejših končnicah ali gre gospodinjiti eni osebi. Najraje v bližini centra Celja. Naslov v upravi lista.

ENOSONO stanovanje v Celju ali Zalcu iščem. Nudim 100.000 S-din nagrade in plačam za dve leti vnaprej. Karl Preložnik, Vrbe 89, Zalec.

LEPO enosono stanovanje zamenjam za večje najraje v bloku. Ponudbe pod šifro »Celje«.

ZAKONCA brez otrok iščeta sobo v Celju ali bližini. Plačata za 1 leto vnaprej. Rozalija Zorin, Celje, Bežigradska 8.

ODDAM prazno sobo s souporabo kopalnice v centru mesta proti posojilu. Naslov v upravi lista.

GARSONIERO ali sobo s posebnim vzhodom po možnosti s centralno kurjavo v centru mesta išče samski zdravnik. Ponudbe na upravo lista pod šifro »DOGOVOR«.

PRODAM

POHIŠTVO za spalnico iz mehkega lesa, dobro ohranjeno prodam. Ogled: Muzejski trg 1/1 od 14. do 16. ure ali v nedeljo dopoldne.

VSELJIVO kmečko hišo s sadovnjakom prodam. Ponudbe na upravo lista pod šifro »SAVINJSKA DOLINA«.

BOILER TIKI — nov, 50 l prodam. Naslov v upravi lista.

KRAVO — 7 mesecev brejo prodam. Rajmunt Hrovat, Sempeter.

HISO z vrhom na lepi sončni legi prodam. Naslov v upravi lista.

CEK za avto ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

AVTO FIAT 750 — 64 (30.000 km) prodam. Cernej, Celje, Kajuhova ulica 11/II (od sobote dalje).

POZORI! Izredno ugodno prodam: več sobnih peči s šamotno oblogo, 2 navadni peči »gašper« 1 skoraj nov emajliran kotel, 1 pocinkano kopalno kad, 1 tehnično, več vrat primernih za lokale, 1 izložbeno okno (uporabno za verando), 2 kompletni okni za novo hišo. Interesenti naj se zgledajo na naslov: Celje, Cesta na grad 31 (Skalna klet).

STIRI nove gume in nekaj nadomestnih delov za VW prodam. Borko, Celje, Trubarjeva 44.

OTROŠKO kolo, otroško posteljico, žične vložke (šlarafija tovarniško nova) pohištvo in posodo prodam zaradi selitve. Celje, Jenkova 12.

»PRIMO« 175 dobro ohranjeno prodam. Ozi, mek, mehanik, Celje, Stanetova 18.

KRAVO 8 let staro, 2 meseca brejo, teža 360 kg prodam. Zg. Hudinja 34.

KRAVO, 6 mesecev brejo, staro 7 let, sivopisnično, srednje teže, vozno prodam, Janez Sorn, Bukovžlak 9, Teharje.

STANOVANJSKO hišo, hlev, vinograd (cep-ljena trta) nekaj sadnega drevja na lepi sončni legi, 5 minut od avtobusne postaje v Viršanju in inventar prodam. Naslov v upravi lista.

OGRODJE vzdolžnega štedilnika dobro ohranjeno, uporabno za manjšo kmetijo poceni prodam. Naslov v upravi lista.

MOTORNKO kosilnico BCS z žetvono napravo prodam ugodno. Ivan Strašec, Brecljevo 6, Smarje pri Jelšah.

DIATONICNO trovratno harmoniko (nedokončano glasovno opremljeno) in več knjig prodam, ugodno zaradi smrti lastnika. Naslov v upravi lista.

NEMŠKE ovčarje — črne, 6 tednov stare prodam: Mihael Skočir, Celje, Cret, Kumerdejeva 3.

TURISTIČNA OBJAVA

ZASEDENOST KAPACITET

Na Celjskem turističnem področju sta zasedena pensiona Sester Logar in Plesnik v Logarski dolini hotel Turist v Gornjem gradu in pension Planika na Ljubnem. Rezervacije so potrebne za Planinski dom in Plesnika v Logarski dolini in weekend naselje v Preboldu. Dovolj prostora je v zdraviliščih Rogaska Slatina, Dobrna, Laško in Rimske Toplice ter v turističnih krajih Luče, Ljubno, Gornji grad in Mozirje. Za skupine so potrebne rezervacije v hotelih Celeia in Evropa v Celju, Paka v Velenju in Savinja v Laškem.

KOLENDAR PRIREDITEV:

29. julija — Večer narodnih pesmi in plesov v Rogaski Slatini.

6. avgusta — Večer med Savinjskimi flosarji na Ljubnem.

7. avgusta — TRADICIONALNI FLOSARSKI BAL NA LJUBNEM.

6. avgusta — Izvolitev hmeljarske princeze v Zalcu.

7. avgusta — DAN HMEJARJEV v Braslovcah.

GODBA, PLES, RAZVEDRILLO

Na vrtu restavracije Koper v Celju je godba vsako sredo, soboto in nedeljo. V hotelu Celeia in Samopostrežni restavraciji vsako soboto zvečer, na Starem gradu pa vsako nedeljo popoldne. V hotelu Triglav na Dobrni godba vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo, v Rogaski Slatini pa vsako sredo, soboto in nedeljo ples v restavraciji Pošta in vsak torek v Zdraviliški dvorani. Vsak dan dopoldne in popoldne je promenadni koncert v zdraviliškem parku.

KOPALNI BAZENI

Odprti so kopalni bazeni v Celju, Rimskih Toplicah, Sostanju, Preboldu in Rogaski Slatini. Kopalni čas dnevno od 8. do 19. ure, v Rimskih Toplicah vsak ponedeljek zaprto.

»Po 43. členu temeljnega zakona o splošnih sodiščih in 13. členu zakona o sodiščih splošne pristojnosti ter v skladu s skupščinoma občin Laško in Sentjur pri Celju razpisuje Skupščina občine Celje

DVE MESTI SODNIKOV PRI OBCINSKEM SODIŠČU V CELJU

Kandidati, ki izpolnjujejo z zakonom predpisane pogoje za sodnike, se naj prijavijo v 30 dneh po objavi razpisa Komisiji za volitve in imenovanja Skupščine občine Celje in - predložijo dokaze o izpolnjevanju predpisanih pogojev ter 0,50 N-din državne takse.

Komisija za volitve in imenovanja Skupščine občine Celje

Da boste imeli klobuk pripravljen za jesenski čas ga ne spravite v omaro, temveč ga dajte v čiščenje in popravilo KLOBUCARSTVO TOMAZIN — CELJE, TOMSICEV TRG 17, kjer izdelujejo po naročilu tudi nove moške in otroške klobuke in razne športne čepice.

OGLAŠUJTE V CELJSKI TEDNIK!



»AVTO CELJE« CELJE

OBVEŠČA CENJENE INTERESE, DA SPREJEMA PREDPLACILA ZA OSEBNE AVTOMOBILE NSU-PRETIS-1000 L PRINZ do 25. 8. 1966.

Vozilo je 1000 ccm, 43 KM, 5 sedežni z zračnim hlajenjem. Obvezno predplačilo 18.670. Cena fco, Celje s prometnim davkom in prevozom 22.123,90. Vozila bodo dobavljena od 1. 1. do 31. 3. 1967, po vrstnem redu vplačila.

Informacije v prodajalni avtomobilov Celje, Levstikova 12, tel. 24-74

FERRALIT ZALC — Komisija za delovna razmerja razpisuje prosta delovna mesta:

1. strugarjev
2. oblikovalcev - livarjev
3. livarskih vajencev

Pogoji:

Pod 1. VK ali KV strugar s 3-letno prakso, prost vojaščine;

pod 2. VK ali KV oblikovalec-livar, prost vojaščine;

pod 3. dovršena osemletka.

Nastop dela je možen takoj!

Ponudbe sprejemamo vključno do 30. 8. 1966.

Upravni odbor podjetja »AVTO MOTO SERVIS« CELJE, LJUBLJANSKA C. 11 razpisuje naslednja delovna mesta:

- a) avtoelektričarja
- b) avtokleparja
- c) avtomehanika

Pogoji za zasedbo delovnega mesta so:

- a) kvalificiran električar z večletno prakso;
- b) kvalificiran avtoklepar z večletno prakso;
- c) kvalificiran avtomehaničar z večletno prakso.

Delovna mesta so prosta do zasedbe. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru.

Osební dohodki po dogovoru. S stanovanji podjetje ne razpolaga.

Upravni odbor Obrtnega podjetja »OBRTNIK« Prebold ponovno razpisuje prosto delovno mesto

OBRATOVODJE

delovne enote KOVINAR.

Kandidat mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje:

1. STS kovinske stroke s 3-letno prakso samostojnega vodenja obrata.
2. VK delavec kovinske stroke s 5-letno prakso samostojnega vodenja obrata.

Osební dohodki po pravilniku o delitvi OD.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta. Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili, da izpolnjujejo pogoje.

USPELA KOOPERACIJSKA VZREJA ŽIVINE

(Nadaljevanje s 3. strani)

uspeli, bi to pomenilo, da bi kmetovalci letno vlagali v proizvodnjo več, kot pa znaša vsota davkov od kmetovalcev s celotnega področja občine. Na sodelovanje kmetovalcev z gotovostjo računajo, saj je to tudi v korist njih samih.

Tako bi v petih, do osmih letih snirali kmetijstvo v občini, saj bi s tovljen, saj so kmetovalci že doslej

temi krediti vezali vsaj 40 % lastno udeležbo kmetov. Kredite pa bi nudili samo takrat in tistim kmetovalcem, ki bi se ravnali in gospodarili po načrtih strokovnjakov gospodarske organizacije in zavoda za kmetijstvo.

Uspeh te politike je delno že zago-

IZLETNIK CELJE

V sodelovanju s »Fotoke-om Beograd, orga-nizira IZLETE PO JUGOSLAVIJI IN V INO ZEMSTVO.

BUDIMPESTA — dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike, datum potovanja po dogovoru.

BENETKE — TREVIŠO — UDINE — GORIZA — TRST, dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike.

TRST — MIRAMARE, enodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike.

CELOVEC — VRŠKO JEZERO — GOSPO SVETSKO POLJE, enodnevni avtobusni izlet datum po dogovoru.

DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPESTA, tridnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike. Datum potovanja po dogovoru.

RIM — FIRENCE — BENETKE, 9-dnevno potovanje z avtobusom dne 13. maja, 17. junija, 8. julija, 2. septembra in 7. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

CAPRI — NAPOLI — RIM — BENETKE, 9-dnevno potovanje z vlakom dne 21. junija in 16. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PARIZ — NICA — MONTE CARLO — MILANO — BENETKE, 11-dnevno potovanje z vlakom dne 19. maja, 23. junija, 21. julija, 25. avgusta, 22. septembra in 20. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

SOLUN — ISTAMBUL — SOFIJA, 8-dnevno potovanje z avtobusom dne 22. maja, 26. junija, 17. julija, 14. avgusta, 18. septembra in 9. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PO JUŽNI ITALIJI, BARI — NAPOLI — POMPEJI — COSENZA — MESINA — TAORMINA — CATANIA — PALERMO — CANZARA, 12-dnevno potovanje z avtobusom dne 19. maja, 18. junija in 10. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

BUDIMPESTA — KRAKOV — VARSAVA — BERLIN — PRAGA — DUNAJ, 10-dnevno potovanje z avtobusom dne 18. maja, 13. junija, 28. septembra in 5. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.

PO SOVJETSKI ZVEZI, vsak mesec 12-dnevno potovanje z vlakom in letalom. Udeleženci teh potovanj si bodo ogledali MOSKVO, LENINGRAD, KIJEV, RIGO in JALTO.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TITOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje, Krško, Mozirje in Krupini.

IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.

IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva za cenjeni obliak se pripravoca

IZLETNIK CELJE
tel. 25-41

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA



Od 30. julija do 6. avgusta 1966: Ciril Umek, veterinar, Celje, Kersnikova 37 (vogal Kersnikove in Dečkove ceste).

Hotel Celeia vas vabi v soboto dne, 30. 7. 1966 ob 19. uri na koncert avstrijske godbe iz Voitsberga. Po koncertu plesna in zabavna glasba.

Predprodaja vstopnic po 6N-din v recepciji hotela.

Upravni odbor podjetja Plinar-na-vodovod, Celje razglasa delovno mesto

VODJE SKLADIŠČA TEHNIČNIH PLINOV

Pogoj: KV delavec trgovske stroke, smer železninarska s 3-letno prakso na podobnem delovnem mestu.

Rok za prijavo je 14 dni po objavi.

DRUGA PLAT MEDALJE

SREDI MESTA, V IZLOŽBENEM OKNU »TKANINE-GALANTERIE« SEM PRED DNEVI OPAZILA NEKAJ FOTOGRAFIJ CELJSKIH ROKOMETASHEV IN NEKAJ POJASNIL K TEM SLIKAM. IZLOŽBA JE NAMENJENA VSEM TISTIM, KI DOSLEJ SE NISO SPREMLJALI POTI MLADIH CELJSKIH ROKOMETASHEV OD ZAČETKA, KO SO KOT PIONIRJI PARTIZANA ZAČELI S TRENINGI IN S TEM NAREDILI PRVE KORAKE ZA PONOVO OŽIVITEV NEKOČ TAKO POPULARNE IGRE V CELJU, PA DO TEH TEDNOV, KO SO SE NA KVALIFIKACIJAH V SLAVONSKEM BRODU UVRSTILI MED ZVEZNE LIGASE.

Grenka kaplja v kupo veselja pa je kanila pred dnevi, ko so na zmagovalno ekipo namesto pohval padale graje, ker se niso udeležili tradicionalnih iger Bratstva in enotnosti. Bile so domala istočasno, kot kvalifikacije za zvezno rokometno ligo. So bile graje povsem upravičene? To prepuščamo vaši presoji...

Ekipo RK Celje je pred odhodom na Igre res obljubila, da bo z mladimi igralci prišla po kvalifikacijah še na to tekmovalno, zato smo si tembolj želeli izvedeti, zakaj jih potem ni bilo. V pogovoru z igralci in potem še s sekretarjem Občinske zveze za telesno kulturo Tonetom Goršičem, ki je istočasno tudi trener ekipe, pa smo izvedeli, da RK Celje ni bil zadolžen, da pošlje ekipo na Igre, ampak je bil to izključno dogovor med tov. Goršičem, igralci in organizatorji Iger v Celju. Dejstvo je, da so igralci obljubili udeležbo, vendar so morali ostati v Slavonškem Brodu dalj časa, ker so bile kvalifikacije zavoljo slabega vremena preložene za en dan. Zadnja tekma na kvalifikacijskem turnirju so igrali v nedeljo zvečer, ko že nekaj ur niso imeli več sob v hotelu in če so hoteli naslednje jutro igrati na Igrah, jim je ostalo po zadnji kvalifikacijski tekmi le to, da so prebedeli noč v Slavonškem Brodu in zjutraj krenili po prečuti noči v Tuzlo, kamor pa bi lahko v najboljšem primeru prispeli sredi svoje tekme. Tam bi jih čakale še štiri naporne tekme v dveh dneh.

Vprašujemo se, kdo bi odgovarjal za eventualne posledice takega nenormalnega napora mladih fantov.

Poslali so igralca Levstika (v Slavonškem Brodu rezervni), da gre pomagat ostalim mladincem RK Celje. Ekipo je namreč v Tuzli bila. Sicer res kvaliteto slabša, toda taki primeri so skoraj vsako leto pri vseh panogah. Organizatorjem ni važen uspeh, važno je le zblížanje mladih ljudi bratskih narodov, zakaj potem pod vsako ceno priti do zmage? Fantje se tudi vprašujejo, zakaj se avtobus s celjskimi mladinci, ki je šel skozi Slavonški Brod v Tuzlo, ni ustavil pri njih, čeprav so si mahali. Zakaj celjski rokometasi niso dobili nobenega odgovora na telegram, ki so ga poslali celjskim funkcionarjem kot obvestilo o tekmah na kvalifikacijah in v njem tudi prosili, da pridejo mimogrede navijati, nakar bi se lahko skupno odpravili v Tuzlo.

Pustimo sedaj ob strani psihološko in fizično obremenitev, ki jo terjajo takšne kvalifikacije. Nobenega dvoma ni, da takšno tekmovalno po naporosti presega vse ligaške tekme. Razlogi celjskih rokometashev, da se iger niso udeležili, so dovolj tehtni, čeprav nismo omenili, da so morali štirje izmed njih zaradi študijskih obveznosti takoj domov. Ti mladi športniki so namreč domala vsi študentje, ki izkoristijo svoj prosti čas za trening.

»Ker nismo prišli na Igre,« pravijo rokometasi, »bi lahko bili v

skrajnem slučaju kaznovani od Mladinske organizacije, naj pa zavoljo tega ne gredo očiti klubi, ki je našo udeležbo na Igrah moralno podprli dogovarjali pa smo se izven okvirov kluba!«

Danes je RK Celje v težavnem položaju. Imamo podporo prijateljev te igre, sicer pa sedanje težave, ko rokometasi nimajo urejenega igrišča, naletijo večji del na gluha ušesa. Morda bo drugače, če smo danes obrnili medaljo še na drugo stran...

Dejstvo je, da fantje, ki so pred tedni postali zvezni ligaši, ne bodo profesionalci, da bodo z enakim entuziazmom igrali, celjski gledalci pa bodo domala lahko spremljali mnogo bolj kvalitetne tekme. Prav je, da v teh dneh čutiljo podporo mesta in da jim sedaj skupno pomagamo pri pripravi za zvezno tekmovalno.

E. Orač

Prvenstvo končano

Sindikarno nogometno prvenstvo se je končalo z zasluženim zmago ekipe Železarn. Lestvica:

1. Železarna	13	12	1	0	52:7	25
2. EMO	13	10	3	0	64:15	23
3. Zlatarna	13	9	2	2	27:11	20
4. Kovipotehna	13	8	3	2	43:15	19
5. LK Savinja	13	7	1	5	23:21	15
6. Tkanina	13	6	2	5	30:33	14
7. Prosveta	13	5	2	6	41:35	12
8. IFA	13	6	0	7	32:30	12
9. Libela	13	4	1	8	30:50	9
10. Klima	13	4	0	9	28:29	8
11. Cestno podj.	13	4	0	9	16:42	8
12. Merx	13	2	3	8	18:33	7
13. Ključavničar	13	2	0	11	6:47	4
14. UNZ	13	1	0	12	7:51	2

PLAVALNA ŠOLA

Plavalni klub Neptun vsako leto pripravi začetniško plavalno šolo na celjskem bazenu. Začetniški plavalni tečaj je skorajda zastoj. Vplačati je treba le vplačnino 800 starih dinarjev, vse ostale stroške pa krije Občinska zveza za telesno kulturo. Zaradi velikega zanimanja bodo 1. avgusta pripravili še en desetdnevni tečaj. Učitelja plavanja sta letos Stanko Kranjc, ki ima v učenju že bogate izkušnje ter Slavko Kokot.

HO o o o OP!

(Nadaljevanje s 4. strani)

JOZA, NE BODI NO PREPRAST

Pa je bilo smeja, ko je stari Četa pripeljal torbi, iz katerih je kar lilo. »Dajmo stvari ožet,« je dejal Hanza. V prvi torbi je bilo ogromno zavojev turističnih prospektov iz Savinjske doline. Zatem perilo, moj bog koliko smeja, ko je Hanza ožemal žensko perilo, kos za kosom, ostali pa so ga vzpodbujali.

»Joza, ne bodi no preprast,« je dejal Bato poliregrutu, »kaj se pa smejiš? Pa da ne boš doma povedal, saj veš, kakšne so ženske!«

Flos smo spravili nazaj, pa nadaljevali. Dunajčanke vesele, prvi strah je bil mimo, eto ti flosarije. Pred izlivom Savinje v Savo se je Bato zresnil, pokleknil, pomolil prste v Savo in se pokrižal. Obred, ki ga flosarji opravljajo že desetletja. Hudo je za njimi. Pri Radečah smo navezali po dva flosa skupaj.

»Glej ga, šmenta, izgleda kot letalonosilka,« je dejal Čepak, ki si je komaj opomogel od trčenja. Polzeli smo po Savi, kot po avtocesti.

»Kaj pa mrdaš,« se je dušal Bato na Jožo. »Pusti veslino na miru.«

Komisija za kadre pri tovarni perila TOPER Celje razglasa naslednja prosta delovna mesta

1. Referenta II. v izvoznem oddelku
2. 7 konfekcionark v poslovni enoti Šmarje
3. Nočnega čuvaja za poslovno enoto Šmarje

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še te posebne pogoje:

pod 1 — dokončana ekonomska ali tekstilna srednja šola, aktivno znanje enega tujega jezika, 1 leto prakse v izvoznih poslih;

pod 2 — dokončana osemletka;

pod 3 — odsluženi vojaški rok.

Za zgoraj razglasila delovna mesta je po Pravilniku o delovnih razmerjih podjetja določeno 3 — mesečno poskusno delo.

Rok prijave je 15 dni od dneva objave razglasa.

Prijave sprejema splošno kadrovski oddelek podjetja.

Atleti povprečni

V Beogradu je bilo pretekli teden finalno tekmovalje za atletski pokal Jugoslavije. Sodelovanje celjskih atletov in atletinj ni povsem uspelo, saj so v moški konkurenci zabeležili tretje, v ženski konkurenci pa šesto mesto.

Bolezen (Zaletel, Spilar), nesrečen start (Lubejeva), padec (Polutnik) — vse to je botrovalo nekoliko slabši uvrstitvi celjskih atletov, kot je bilo pričakovati. Med vsemi ženskimi in moškimi disciplinami so celjski atleti osvojili le šest prvih mest: Cervan dvakrat ter Vazič, Kovač, Vovod in Urbančičeva. Poleg omenjenih velja hvala še nekaterim: Vranik, Kopitar, Lamut, Polutnik, Homoki in Zuntar so požrtvovalno nabirali točke, medtem ko o ostalih ne bi mogli napisati kaj pohvalnega.

Dejstvo pa je, da atletika v Celju trenutno nekoliko stagnira in bo treba tako moško kot žensko ekipo pomladiti in z mladimi trdo delati. Prav gotovo za celjsko atletiko ni nič kaj vesela ugotovitev, da nekateri starejši tekmovalci še vedno nimajo dostojne zamenjave. Skratka celjski atletski ekipi, je potrebna osvežitev z mladimi močmi. EG



Vovod je trenutno najboljši v državi v skoku v višino (foto Šmon)

ŽRTVE PROMETA

IZSILJEVAL PREDNOST

Nesreča se je zgodila na križišču Celjske in Mariborske ceste v Slovenskih Konjicah, ko je po Celjski pripeljal mopedist Franc Koželj. Po Mariborski pa je privozil motorist Adolf Fijavž in izsiljeval prednost. Pri trčenju je bil mopedist laže poškodovan.

NOVA ŽRTEV

Nesreča s smrtnim izidom se je zgodila na cesti II. reda v Logu pri Sevnici. Marjan Knez, star 13 let je peljal s konji voz proti domu. Na vozu ni bilo predpisanih luči. Tedaj je za voz pripeljal motorist Jože Kraševac s sopotnikom Marjanom Blatnikom in se zaradi slabih luči zaletel v zadnji del voza. Oba sta padla na levo stran ceste in obležala v nezavesti. Nekaj ur pozneje je voznik Kraševac podlegel poškodbam v brežiški bolnišnici.

PREHITEVANJE

Proti Krškemu je vozil z osebnim avtomobilom Franc Vanič. Ko je pripeljal do naselja Zadovinec je nameraval prehiteti neugotovljene mopedista, ki pa je pred avtom zapeljal na levo. Voznik avtomobila je zavozil s ceste na levo in peljal po travniku 25 metrov ter trčil v drog električne napeljave. Pri nesreči je bil poškodovan voznik. Gmotna škoda: 4.000 N-dinarjev.

PREKRATKA RAZDALJA

Edvard Poličnik je vozil s tovornim avtomobilom proti Mozirju. V naselju Raduha je nameraval zastaviti, ker mu je na ozki cesti pripeljal nasproti drug avtomobil. Za tovrstnikom pa je v prekratki razdalji vozil mopedist Franc Zarnernik, ki se je zaletel v zadnje kolo tovornjaka. Mopedist je imel na mopedu lopato s katero si je pri padcu prerezal grlo.

MOTORIST PODRL KOLESARJA

Kolesar Ivan Speglič se je peljal proti Arčlunu. Pri hiši št. 69 je nekoliko zavozil v levo in to v času, ko ga je prehitel motorist Jože Ahčan. Zadel ga je v levo roko, tako, da je kolesar padel po cesti. Dobil je pretres možganov, rane po glavi in odrgnine po obrazu. Motorist ni padel.

Uspešni letalci

Peperko Franc je odpotoval v Vršac, kjer bo nastopil na državnem mladinskem prvenstvu v jadralnem letenju. Čez nekaj dni bo nastopil še na članskem državnem prvenstvu. Lani je bil na mladinskem prvenstvu četrti naš jadralček Kočevar, Peperki pa je prvenstvo prva večja preizkušnja. Letel bo na sposobnem letalu domače konstrukcije LIBIS-18 in pričakuje mo njegovo dobro uvrstitev.

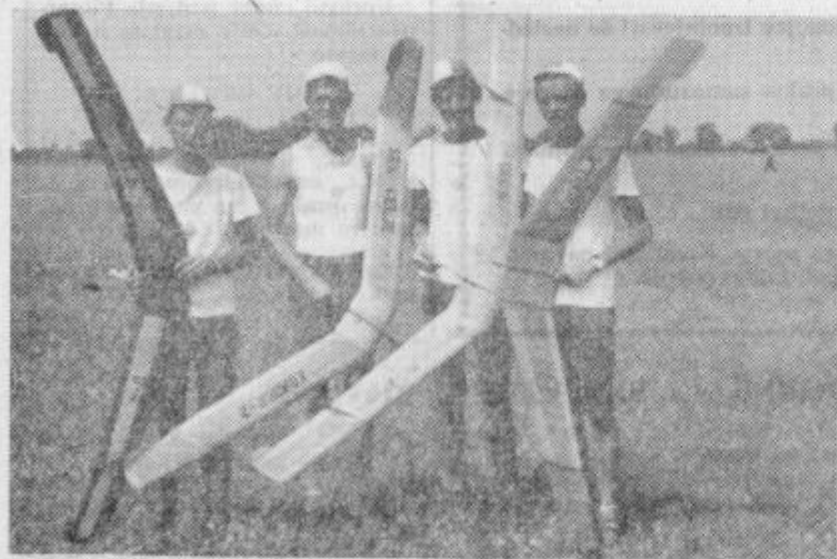
J. P.

Konferenca konjeniškega kluba

Konjeniški klub v Celju je imel prejšnji torek svojo redno delovno konferenco. Dnevni red je bil tokrat vsebinsko bogat in tudi obširen. Posebno so bili nakazani problemi področnega dela ter izvrševanje sklepov organov kluba, kar je za daljnji razvoj in sploh obstoj kluba velike važnosti. Gre predvsem za ureditev finančnega stanja ter športnih prireditev na celjskem območju, kar je tudi v načrtu za drugo polletje t. l. Da v zadnjih treh letih v samem Celju ni prireditev, je razlog okrnjenost prepotrebne prostora, ki ga je zasedla Mestna klavnica za svoje potrebe. Na prostor bivšega Janičevega

zemljišča, v eventualni kombinaciji z avto-moto društvom pa čakamo v nedogled. Izven celjskega območja je imel klub zavidljive uspehe tako v republiškem, zveznem in evropskem mednarodnem merilu, kar smo že svojčas v Celjskem tedniku poročali. Končno omenjamo še to, da je bilo na tej konferenci podeljeno častno članstvo prvemu častnemu članu celjskega kluba, zaslužnemu, dolgoletnemu aktivnemu strokovnjaku konjeniškega športa v SRS in v mednarodnem merilu, predsedniku KZS tov. Jaki Avšiču, general polkovniku v pokoj, kateri se je te konference tudi udeležil.

R. F.



Na 8. državnem prvenstvu letalcev kril za kup UTVA v Pančevu, je zmagal Peter Karner. Na sliki tretji z leve.

Počitnice med prijatelji

V Baški, na otoku Krku, ki se po-
stavlja z eno najlepših plaž v sever-
nem Jadranu, že nekaj let zapored
letujejo celjski otroci. Celjski dom
je najimpozantnejša stavba v tem
malem otoškem mestecu, pa tudi
najbolj urejeno bivališče vseh števil-
nih otroških kolonij. V Baški letuje-
jo še otroci iz Murske Sobotne, Kri-
ževcev, Zagreba in vsi se s svojimi
celjskim vrstniki kar hitro spopri-
ateljijo. Letos bo v Baški v petih
izmenah letovalo okrog 600 celjskih
otrok, od tega največ socialno ogro-
ženih.

Vsako jutro okrog devetih baška
plaža zamenja svoje prebivalce.
Otroški vrišč prepodi galebe, ki so
se prej potikali po nabrežju, in po-
tem gospodari ves dan, razen med
dvanajsto in tretjo uro, ko skoraj
vsi otroci številnih kolonij odidejo
počivati. Kopanje je pač najbolj po-
membno otroško opravilo v dneh
njihovega letovanja. Pa tudi takrat,
ko jim vreme ponagaja, mladim ni
dolčas. Poleg celjskega doma je ve-
lika igrišče in v senci mogočnih
dreves so otroci razpeli mrežo za
odbojko. Prinesejo še druge šport-
ne rekvizite in kmalu ne veš, kdo je
iz Celja, kdo iz Murske Sobotne in
kdo iz Križevcev.

V desetih dneh so imeli celjski
otroci tri prireditve. Proslavili so
državni praznik in pripravili z mur-
skosoboskimi vrstniki tako prosla-
vo, da bi jim jo verjetno zavidali
v marsikateri šoli; organizirali so
prireditev Pokaži, kaj znaš in dan
pred odhodom pripravili kulturni
spored ob tabornem ognju, ki so ga
zakurili v slovo od Baške. Pri od-
daji Pokaži, kaj znaš, se je zvrstilo
39 točk. Otroci so peli, prihajali so
na »oder«, kakor se je komu zljū-

bilo in dodobra so se nasmejali
številnim spodrslijajem, ki so pri ta-
kih improviziranih nastopih seveda
neizbežni. Najbolj živahno pa je ta-
krat, ko se zberejo k jedi. S hrano
so zadovoljni, mnogi se prijavijo
tudi za »repete«.

Otroci imajo tudi svojega zdrav-
nika in čeprav hudih obolenj ni,
je vendarle vedno kaj narobe. Ta
se ureže v nogo, drugi potoži o bole-
činah v grlu in zdravnik mora po-
magati. Ko so nekega mladega bol-
nika, ki je zaradi nekoliko zvišane
temperature že nekaj dni ležal v po-
steli, vprašali, če mu je kaj dolgčas,
je dejal, da mu je in bi strašno rad
videl »tovariša«. Čudno in razvese-
ljivo, saj si otroci ob boleznih pona-
vadi zažele matere!

Okrog poldevetih zvečer pa se oko-
lica doma počasi umiri. Drug za
drugim odidejo otroci v velike spal-
nice, ki so jih pred kratkim preure-
dili tako, da zdaj spijo ločeni v bok-
sih po osem postelj. In potem za-

spijo mirno in lepo, zakaj noči so v
hladne in oni prijetno utrujeni.

Te dni letuje v Baški tretja izme-
na. Do konca sezone bosta odpoto-
vali tja še dve, sami šolski otroci.
Letos je letovala v Baški samo ena
izmena predšolskih otrok, saj so vre-
menske razmere tako čudne, da bi
bilo tvegano septembra poslati tja
še eno skupino malčkov. Med otroci
je bilo največ socialno ogroženih, za
katere je center za socialno delo tu-
di v celoti, ali pa delno kril stroške
bivanja. Letos so otroke vodili di-
jaki pedagoške gimnazije, to delo so
opravili zastonj, vendar nadvse vest-
no. S takim načinom pa je center
prihranil tudi nekaj dragocenih sto-
tisočakov, s katerimi je lahko omo-
gočil letovanje še nekaterim otro-
kom, katerih družine imajo nizke
dohodke. Kaže torej, da bo letošnja
sezona v Baški zadovoljiva, saj se
otroci vračajo domov zadovoljni in
tako pripravljeni na začetek novega
šolskega leta.

I. B.



Ne, to niso trije različni klobuki. Samo eden je, toda v treh varian-
tah. Pravi, da bodo letošnja jesen moderne predvsem take kombina-
cije. Na prvi fotografiji vidite »kompletnega«, na drugi je manekenka
snela krajce in je na glavi pustila samo čepico, na tretji pa je obdržala
obod in si namesto pokritega temena umislila visoko počesane lase.
Prav gotovo domiselna novost in če smo odkriti — vsaj v prvih dveh
inacih — niti ne tako neprikopna.

ABC NEGE DLAKAVOST

Včasih so ženske popolnoma ne-
utemeljeno nesrečne, ko ogledujejo
svojo nekoliko poraščeno kožo. Dlak-
avost je lahko sicer zelo neprijet-
na, toda marsikdaj smo bolj kri-
tični, kot bi bilo treba. Baržunasta
— s svetlimi, tankimi dlavicami po-
raščena koža velja celo za najlepšo.
Take dlavičice se nikoli ne spre-
menijo v pravo brado ali brke, če jih
ne pulimo. S trajnim puljenjem ali
rezanjem pa postanejo seveda debe-
lješe in daljše ter se s tem seveda
iz lepših spremenijo v neprijetne.
Baržunasta koža je tudi zelo odpor-
na, ne pozna ne mozoljev, ne liša-
jev, le presuha rada postane, zato
potrebuje včasih masno kremo.

Kadar pa je dlakavost tako očit-
na, da je neprijetna, se je treba od-
ločiti ali za to, da dlavičice odstrani-
mo, ali pa za beljenje, ki jih naredi
manj očitne. Dlake pulimo z epila-
cijsko pinceto, lahko pa tudi z ob-
ližem, ki ga nalepimo na kožo in
potem sunkoma snamemo. Ti nači-
ni — pa tudi striženje, britje in
smojenje — zaležejo le za nekaj dni,
nove dlake pa so še trše, daljše in
temnejše. Odstranjamo jih lahko tu-
di z depilatorji, ki jih dobimo v ob-
liki paste ali kreme. Pasto namaže-
mo na kožo v ne predebeli plasti —
dva do tri milimetre zadostuje —

po petih do sedmih minutah, ko se
že posuši, pa jo ostrgamo in tako
snamemo tudi dlake. Kožo je treba
potem takoj umiti z vodo, v katero
smo stisnili celo limono, jo obri-
sati, namazati z dobro masno kre-
mo in napudrati. Vsi depilatorji
namreč precej dražijo kožo in se
lahko vname, zato je prav, če vsak
depilator najprej preizkusimo na
manj občutljivih delih kože. Včasih
so dlake odstranjevali tudi tako, da
so jih obsevali z Röntgenovimi žar-
ki, ki uničijo tudi koreninice dlak.
Ta način pa je nevaren, ker se lahko
zgodi, da po obsevanju — če je pre-
močno — nastanejo celo rane, ki se
nerade zacelijo.

Najbolj učinkovit način odstra-
njevanja dlak pa je seveda epilacija
z električno iglo, ki uniči tudi kore-
ninice in tako za trajno odstrani
dlako. Tak postopek pa je dolgo-
trajen, saj lahko pri enem obisku
pri kozmetičarju odstranijo samo
nekaj dlavič. Toda uspeh je trajen.
Če dlakavost ni prehuda in dlake
niso predolge, priporočamo belje-
nje. Dlake obelimo z vodikovim
prekisom in to tako, da namažemo
dlake s čopičem, namočenim v vo-
dikov prekis in pazimo, da ne zmo-
čimo preveč kože. Po nekaj dneh
bodo dlake popolnoma bele in ko-
maj opazne. Beljenje dlak je ne-
škodljivo, uporabljamo pa deset od-
stotni prekis.

NASVETI

Perilo bo po kuhanju še bolj belo,
če boste vodi dodali limono, vendar
ji prej ostrgajte lupinico.

— 0 —

Molji ne bodo napadli klopke vol-
ne, če volno navijete čez kroglico
naftalina.

— 0 —

Sadne madeže lahko s pohištva
odstranimo z mešanico kuhinjske
soli in olja. Madež je treba zdrgniti
s kosmičem vate, namočenim v tej
raztopini.

CELJSKI TRG

Tisti, ki poznajo razmere na celjski tržni-
ci, bodo verjetno priznali, da ni bil doslej
še noben julij tako bogat kot letošnji. Niti
slabo vreme, niti gneča, ki je že zares ne-
prijetna, ne odvrneta številnih prodajalcev
od namena, da potrpežljivo stojijo za svoji-
mi stojnicami in ponujajo blago. Pa tudi iz-
bira in kvaliteta sta lepi. Sadržja je v teh dneh
izredno veliko, pa lepo je, le predrago je še
zmeraj. Poleg tega je na tržnici tudi veliko
zelenjave — pogrešamo le cvetačo, ki je ni
že vse poletje — rož in celo najrazličnejših
obrtinskih izdelkov — od pletenin, do copat
in preprostih natikačev. Tudi za cekarje se
gospodinjam ni treba bati, saj sta vsak dan
na tržnici vsaj dva prodajalca košar in veli-
kih torb. Tržnica je premajhna in če se vam
mudi, sera je ne podajate tja. Včasih je tre-
ba uporabiti tudi že komolce, da se prebijete
skoz množico gospodinj, ki primerjajo
cene, kvaliteto in iščejo najboljše. Zdj raz-
mišljajo o tem, da bi tržnico razširili še na
drugo stran upravnega poslojstva. Tako bi pri-
dobil nekaj dragocenih kvadratnih metrov
in prav bi bilo, če bi to čim prej storili.

Pa poglejmo zdaj še cene: jabolka so po
100 do 200 dinarjev, slive po 100 do 200, hru-
ške po 100 do 200, marelice po 300 do 350,
breskve pa po 300 do 400 dinarjev kilogram.
Sveže smokve prodajajo po 400, borovnice po
400 do 500 itd. Dovolj je seveda tudi solate,
tako letne, kot endivije, ki je po 200 do 300
dinarjev, kumar — navadnih po 150 do 250,
onih za vlaganje pa po 250 do 400, zelja po
50 do 100 dinarjev kilogram in fižola po 250
do 350. Paradižnik prodajajo po 180 do 300,
papriko pa po 200 do 400 dinarjev. Mlečnih
izdelkov je dovolj, jajca pa so po 35 do 65
dinarjev.

PRIPRAVLJAMO OZIMNICO:

Za danes smo izbrali nekaj recep-
tov o vlaganju kumaric. Kajti, če-
prav jim čez zimo lahko kupimo tu-
di v trgovinah, je domači shranek
še zmeraj cenejši. Poleg tega pa ga
lahko oblikujemo tudi po svojem
okusu.

Tudi kumare pasteriziramo. Mla-
de in trde plodove olupimo in nari-
bamo, nato osolimo in čez dve uri
z lastnim sokom vred damo v ko-
zarce. Če je soka premalo, prilijemo
prevrelo slano vodo. Pasteriziramo
pri 75 stopinjah. Tako konservirane
kumare lahko naredimo kot solato
ali prikuho. Če hočemo imeti samo
solato, kumare malo okisamo in
jim dodamo čebulo ali šalotko, ve-
lico pehtrana in popra. V kozarce
lahko vložimo tudi podolgovate
koščke olupljenih kumar, ki jih
prej pet do deset minut dušimo. Za-
lijemo jih z malo slano ali okisano
vodo. Pasteriziramo in pasterizira-
nje čez nekaj dni ponovimo.

Kumarice s kisom pa pripravimo
takole: majhne kumarice pazljivo
očistimo, operemo in ocedimo. Zlo-
žimo jih v posodo in polijemo z ne-
koliko slane vode. Postavimo jih na
hladno in jih po štirih ali petih
urah počivanja ocedimo in zbris-
mo. Zložimo jih v kozarce, na dno
in vmes dodamo dišavnice (pehtran,
šatraj, kopro, janež, šalotko, čebu-
lice, korenino hrena). Kis, vodo,
sladkor in sol — na liter in pol kisa
dodamo četrt litra vode, žličko slad-
korja in nekoliko soli, prevremo,
ohlajamo in zlijemo v kozarec. Ku-

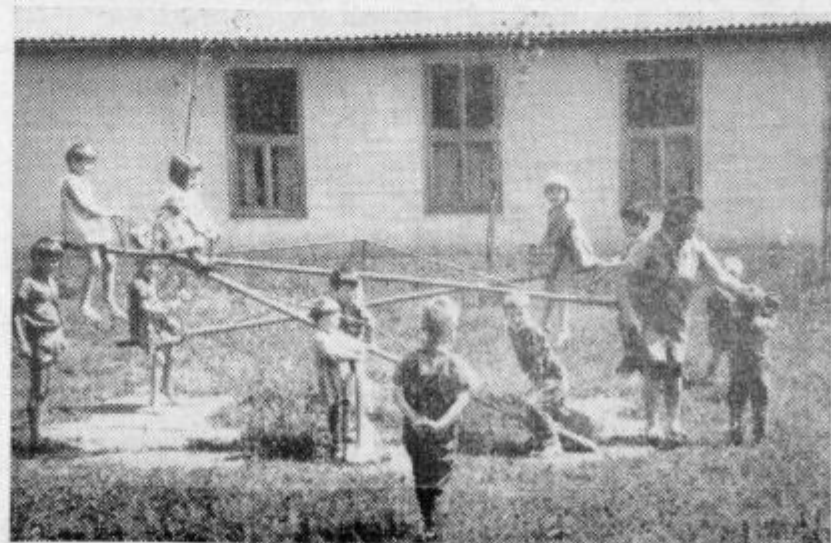
KUMARE

marice morajo biti s kisom pokrite.
Kozarec zavežemo in shranimo na
hladnem.

Kumare lahko tudi nakrhlijamo.
Za to porabimo večje plodove, jih
operemo, odstranimo peščice, olup-
imo in nakrhlijemo. Nasoljene pu-
stimo čez noč. Drugi dan jih stisne-
mo, naložimo v plasteh v kozarec,
vmes pa damo stroke česna, manjše
čebulice in cel poper. Sproti zaliva-
mo s prekuhanim in ohlajenim ki-
som. Na vrh položimo dve treščici,
korenini hrena ali zeleni trtni vejici.
Kozarec zavežemo in shranimo v
temnem in hladnem prostoru. Upo-
rabljamo jih za omako ali kaj po-
dobnega.

Nekaterim so všeč tudi koprove
kumare, ki jih lahko shranimo v
lončen lonec ali manjšo leseno ka-
dico. Uporabimo lahko dolge, toda
trde kumare, ki jih operemo in da-
mo čez noč v mrzlo vodo. Naslednji
dan jih obrišemo s čisto krpo, da
so popolnoma suhe. V posodo da-
mo na dno trtne liste, nanje pa na-
ložimo precejšnjo plast zrezanega
kopra in nato nalagamo plast ku-
mar, plast kopra. Zaključimo s ko-
prom in trtnimi listi. Kis, vodo in
sol (na dva listra kisa, štiri litre
vode, deset do petnajst dekagramov
soli) prevremo, nekoliko ohladimo
in zlijemo na kumare. Na vrh polo-
žimo primerne deščice in nekoliko
obtežimo. Vse skupaj pregrnemo s
prtičem. Prve tri do štiri dni naj
bo posoda na tplem, nato jo lahko
prenesemo v klet.

Kumare v solati pa pripravimo
takole: mlade kumare olupimo, jim
izdolbemo pečke in naribamo na ne
pretanke ploščice. Kumare zložimo
v kozarce, vmes potresemo z malo
popra in zalijemo s prevrelim sla-
nim kisom za vlaganje. Po vrhu na-
lijemo za centimeter olja. Zavežemo
s celofanom. Kumare kasneje pri-
pravimo za solato kot sicer.



Danes nihče več ne dvomi, da so ustanove za otroško varstvo potrebne
tudi na vsi. Le premalo jih tudi v resnici organizirajo. Na posnetku
so otroci iz Vrbja, ki v vrtcu poča kajo svoje mamice.

ABECEDA SLAVE

Deset uredništvo je odklonilo mo-
jo zgodbo, najsto jo je sprejelo in
natisnilo. Začelo se je s tem po-
misli in se vzpel na prvi klin lest-
vice uspeha. Pripraviti se bom mo-
ral na čestitke, slavospeve, cvetje in
podobno.

Prišel sem domov in sedel k te-
lefonu. Hotel sem preprečiti nepo-
trebno tekanje k telefonu, saj sem
pričakoval, da bo začel vsak hip
zvoniti, da se bodo vrstile čestitke
in slavospevi...

Čakal sem do enajstih. Potem
sem odprl telefonski imenik pri črki
»A«. — Pozdravljen, prijatelj! Nisi
morda med naročniki časopisa »Gla-
silo melioratorja«? V njem so vča-
sih kar dobri sestavki. Med drugim
je v zadnji številki...

Vsi moji prijatelji od A do Z so
mi zatrdali obljubili, da bodo po-
čitali zgodbo. Minilo je teden dni, to-
da — ni bilo čestitk, niti slavospe-
vov, ne cvetja.

Ce sem odkril, se nisem niti pre-
več jezil na svoje prijatelje, kajti
»Glasilo...« res ni bilo napredaj v
vsakem kiosk. Zatorej sem odhajal
na obiske in nosil s seboj po dva do
tri izvide časopisa. Posedel sem
kakšno urico pri svojih dobrih znan-
cih in potem ob odhodu načrtno po-
zabil časopis pri gostoljubnih prija-
teljih.

Prvi poskusi so bili brez uspeha.
Prijazni gostitelji so običajno pri-
tekli za mano še kar v opazih in
me dohiteli blizu tramvajске postaje
je ter mi do kraja zasopli svečano
vračali pozabljeni časopis. Potem mi
je uspelo, da sem začel časopis »po-
zabljati« tako, da so ga prijatelji
odkrili šele čez kakšen dan ali dva.
Toda kljub temu ni bilo čestitk, niti
cvetja.

»Kakšni ljudje so le to?« sem raz-
mišljal o svojih prijateljih in znan-
cih. — Kdo drug bi prečital časo-
pis do ovitka, njim pa je zoprno, da
bi prečitali eno samo zgodbo! Do-
misli sem se nečesa: povabil sem
jih vse skupaj k sebi na večerjo.

»Prijatelji!« sem jih prisrčno
vzpodbudil, »dokler ne bomo imeli
jedi na mizi, vam predlagam, da si
ogledate priljubljen časopis naše
družine »Glasilo melioratorja«. —
In vsakomur sem izročil primerek
časopisa.

Gostje so sicer uhogljivo ogledo-
vali naslovno stran, toda takoj sem
zazapil, da so vsi napeti kakor sprinter
na startu in da čakajo samo na
znamenje: »Dober tek...!«

Slednjič so zapazili zgodbo. V ne-
kem časopisu so objavili oceno. Po-
gubno. Imenovali so me tipa, ki ni-
ma nobene zveze literaturo, a
zgodbo čisti nesmisel. Uredništvo
»Glasila...« so kritizirali zaradi
kratkovidnosti in karali zaradi po-
polnega pomanjkanja okusa. Pisec
recenzije, kritik Nelisjak, me je ob-
sopal s takšnimi književnimi psov-
kami, da so me še isti večer obiskali
znanci in bližnji v dokaz sožalja.

V neke drugem časopisu se je
ob zgodbi obregnil upokojenec Určak.
V rubriki »Jojmen« je zapisal,
da mojemu delu »ne bi smeli odpre-
ti nobenih vrat«. »Kaj propagira pi-
satelj?« se je patetično vpraševal.
Ljuberen brez skupnosti? Mar je
takšna ljubezen potrebna naši mla-
dini?

V hišo so se vsuli telegrami:
»Dvigni glavo!« — »Ne vznemirjaj
se, stari!« — »Zaupamo vate, prija-
telj!« Sodelavci so mi pomenljivo
stiskali roko in me s sočutjem trep-
ljali po ramenu. V blagajni vzajem-
ne pomoči so mi ponudili denarno
pomoč, a nekaj jih je bilo, ki so se
zavzemali celo za to, da bi mi odo-
brili brezplačno potovanje v kakšno
okrevališče.

A ko je še neki časnik objavil od-
mev pod naslovom »Za takšne ni
mesta na straneh časopisa«, so me
vsi stanovančci v hiši dočakali na
stopnišču in s pogumnimi klici po-
spremili do vrat v stanovanje. Neka
sosedka mi je celo na skrivaj izročila
šopek spominčino. Zadržam sem povsod
občutil na sebi številne radovedne
pogledе, podpisoval otrokom avto-
grame, kosil na upanje v dietni re-
stavraciji in vstopal na stadion brez
vstopnice.

Danes sem napisal novo zgodbo in
jo odnesel v uredništvo nekega zna-
nega časopisa. In kaj mislite? Ured-
nik osebo mi je prišel naproti...
Prijatelj mi je svetoval: »Mislim, da
bi se moral zahvaliti kritiku in upo-
kojencu. Pripomogla sta ti k slavi.
Na tvojem mestu bi vsakomur iz-
med njih kupil steklenico šampanj-
ca.

Resnično! Moj prijatelj mi je do-
bro svetoval. Zakaj bi jima ne ku-
pil šampanjca? Odšel sem v trgo-
vino, kupil šampanjec, ga odnesel do-
mov in ga tudi sam popil. In zakaj?
Zato, ker so kritik Nelisjak, upoko-
jenec Určak in pisec odmeva ena
sama oseba — jaz osebno!

Lutka

IZ PARIZA

VINCENT
MC CONNOR

- 13 -

Fanning je odprl mizico z zajtrkom. Najprej je hotel izpra-
šati hišnika Michela. Nameraval mu je obuditi spomine na Jeffa
Crossmana z obilno napitnico. Dvignil je slušalko telefona z nočne
mizice. Javilo se je dekle v centrali.

»Težave imam z enim izmed svojih kovčkov. Ključavnica se
je morala zaskočiti. A bi mi lahko poklicali Michela, da bi si
stvar ogledal?«

»Michela žal ni tu. Je bolan. Prehlad. Nič čudnega pri takem
vremenu...«

Verjetno bi še govorila, a nekdo je potrkal na vrata. Fanning
se je zahvalil in odložil slušalko. Zatem je zaklical: »Naprej!«

Bil je portir Maurice. »Prinesel sem vam vaš ključ, monsieur.«

»Kakšen ključ?«

»Od te sobe. Sinoči sem odklenil s svojim.« Položil je ključ
na mizo.

»A tako. Čujte, Maurice, am Dôld Da Zičžq. vr-« Cirdgovcrdgv
»A tako. Čujte, Maurice, ste izvedeli kaj novega o umoru?«

»Policija domneva, da je čakal morilec v sosednji sobi. Na
številki osemindvajset.«

»Kako so prišli do tega?«

»Našli so cigaretno ogorke.«

»In kdo stanuje na osemindvajset?«

»Stalni gost, monsieur Darcourt. Včeraj je bil v Dijonu. Po-
licija je preverila.«

Fanning je premišljal. Potem je dejal: »Slišal sem, da je
Michel bolan. Stanuje tu v hiši?«

»Michel? Ne. Madame mu je že nekajkrat ponudila, toda
Michel je zelo svojeglav. Rajši je v svojem podstrešnem stano-
vanju v Rue Chabanais. Podrapana staar ruševina, vogalna hiša
nasproti Bibliothèque Nationale.«

Več Fanning ni hotel vedeti.

Deževalo je, ko je stopil iz taksija.

Vogalna hiša nasproti Narodne knjižnice je bila stara, visoka
zgradba z razpokanim pročeljem.

Fanning je stisnil steklenico konjaka pod pazduho in se za-
čel vzpenjati po škripajočih lesenih stopnicah v podstrešno nad-
stropje. Vrata brez vsakega napisu. Fanning se je ustavil in pri-
sluškoval. Nobene priče ni hotel imeti o svojem obisku pri hišni-
ku hotela Couronne. Vse je bilo tiho. Fanning je potrkal.

»Kdo je?« je vprašal pridušen glas. Vrata so zaškripala v teča-
jih in skozi špranjo je zamežikal stari Michel v somrak. Obleden
je bil v ponošen jutranji plašč. Fanning je dvignil steklenico ko-
njaka.

»Prinesel sem vam nekaj proti prehladu.«

Michelov obraz se je spaciil. Zaloputnil je vrata.

»Michell!«

»Pojdite!« Znotraj se je obrnil ključ v vratih.

»Rad bi govoril z vami.«

»Ne!« Michel je skoraj zakričal.

»Sinoči so v hotelu umorili nekega gosta, Michel. Morali ste
ga poznati: monsieur Gabillota.«

- 14 -

Nekaj časa je bilo vse tiho. Potem komaj slišno: »Monsieur
Gabillot? Umorjen?«

»V sobi sedemindvajset«. Fanning je bil prepričan, da bo z
govorjenjem premočil starega. »Medtem ko sem bil zunaj, so
odšli ljudje iz sobe 68 in gospa me je v odsotnosti preselila. Nato
je prišel monsieur Gabillot in dala mu je mojo prejšnjo sobo. Ko
sem se vrnil v hotel, je bila tam policija in monsieur Gabillot je
bil mrtev.«

»Moj bog, moj bog...« Izza vrat je bilo slišati nerazločno sto-
kanje.

»Moram govoriti z vami, Michel. Samo nekaj vprašanj.«

»Ne! Odidite!«

»Hočete, da povem policiji?«

»Policiji? Kaj?«

»Da je nekdo v hotelu Couronne, ki je javil nekomu moj pri-
hod, nekomu, ki bi me rad odstranil. Vse je povezano z mojim pr-
vim bivanjem v Parizu. Takrat, štiriinštiridesetega. Točno?« Se
medtem ko je govoril, je vzel iz denarnice več bankovcev po pet-
deset frankov. »Kdo me hoče ubiti, Michel? Plačam za vsak na-
mig. Pa tudi to vem, da mi vi lahko namignete«. Potisnil je zvite
bankovce pod vrata nad pragom. »Za naplačilo.«

Spet tišina. Skozi počeno strešno lino je kapljala voda v hod-
nik. Počasi so zginitli bankovci v notranjost pod vrata.

»Spustite me noter, Michel!«

»Ne!« Vzplik strahu. »Ne zdaj!«

»Potem moram na policijo in prijaviti, kaj sumim. Ste bili
vi, Michel? Ste nekomu povedali, da sem spet v Parizu? Je moral
monsieur Gabillot umreti zaradi vas?«

Dolg odmor.

»Ce se monsieur vrne čez dve uri, bom z njim govoril«, je de-
jal Michel slednjic tiho.

»Dobro«. Fanning je pogledal na uro. »Pridem ob dvanjastih.«
Postavil je steklenico na prag.

Ko je prišel nadstropje niže, je slišal, kako so se zgoraj od-
prla vrata. Stari Michel je vzel konjak.

- 0 -

Fanning ni imel volje, da bi se sprehajal po dežju. Sedel je
v bližnjo boljše gostilno, si naročil kalvados in začel listati v
dnevni časopisih.

V prvem ni našel ničesar. V drugem je našel, kar je iskal.
Kratko sporočilo pod naslovom:

NATAKAR SKRIVNOSTNO USTRELJEN V HOTELSKI SOBI

Policija daje le skromne podatke o umoru, ki se je primeril
minulo noč v nekem hotelu v Rue des Acacias. Ubit je bil Georges
Gabillot, natakár iz Cannesa.

Eden izmed hotelskih gostov je slišal strel. Odprli so sobo
in našli Gabillota s kroglo v glavi.

Inšpektor Rodier, ki vodi preiskavo, je odklonil, da bi zadevo
pojasnil tisku bolj podrobno. Naj pomeni molččnost policije, da
prerisujejo umoru posebno pomembnost?

- 15 -

Zakaj neki naj bi policija pripisovala zadevi posebno po-
membnost? je razmišljal Fanning. Morda je skušal poročevalec
napraviti zadevo bolj zanimivo? Inšpektor Rodier je prav verjetno
zapel zaradi tega, ker ne more najti dejstev o morilcu. Če je bil
Gabillot umorjen pomotoma, ker je bila smrt namenjena Cros-
smanu, pač nima policija nobene zveze, ki bi nakazovala pot od
umorjenega do morilca.

Ob 11.58 je bil Fanning spet pred podstrešnimi vrati. Potrkal
je in takoj opazil, da so vrata samo prislonežena. S škripanjem so
se odprla. Oster duh po konjaku je bilo prvo, kar je Fanning
zaznal.

»Michell!« je zaklical.

Nobenega odgovora.

Prostor je bil slabotno razsvetljen. Staromodne zavese iz pliša
so zagrinjale edino okno. Svetloba je prihajala od svetilke poleg
ozke železne postelje. Budilka, majhen radio, nekaj knjig. Vse v
najlepšem redu. Postelja pospravljena, tla zglajena.

V ostrem nasprotju s tem redom je bila temna pega na zidu.
Tam je nekdo razbil steklenico s konjakom. Previdno je stopal
Fanning čez črepinje proti vratom v ozadju. Nenadoma je zagle-
dal Michela.

Stari je ležal, z obrazom k tlom, pred zofo. V njegovem hrbtu
je tical nož. Kirk Fanning se je sklonil nadenj. Bil je mrtev.

Fanning je preklel svojo nalogo. Sele štiriindvajset ur je bil
v Parizu in že sta morala dva človeka izgubiti življenje. Prva
krogla je veljala njemu, a zadela je nedolžnega natakarkja Ga-
billota. In nož? Preprečiti je moral, da bi hišnik hotela Couronne
govoril. Torej je moral stari nekaj vedeti. Eno je bilo nesporno:
Michel je poznal Jeffa Crossmana, moža, katerega vlogo je igral
Kirk Fanning.

Fanning se je razgledal po majhni sobi. Pred dvema urama
ga stari ni hotel spustiti v sobo, kar je dopuščalo domnevo, da je
pričakoval obisk. Fanning je prislušnil. V vsej hiši ni bilo niti šu-
ma. Samo dež je kapljal skozi počeno strešno lino. Previdno je
stopil Fanning k vratom, ki so bila še vedno samo priprta. Zapah-
nil jih je s komolecem, da bi ne pustil prstnih odtisov. Kdo je
Michelov obiskovalec? Kdo se je bal, da bi stari povedal, kar
Fanning ne bi smel izvedeti? Uganka za uganko!

Bilo je nujno, da se čimprej odstrani. Ni si mogel dovoliti,
da bi preiskal stvari starega natakarkja, ker bi ga lahko kdo za-
tekel pri umorjenem Michelu. Medtem ko si je popravljal roka-
vice, je zagledal listič na belem pregrinjalu na postelji. Poprej
ga ni opazil, ker se je preveč sklanjal k tlom. Z okornimi tiska-
nimi črkami je pisalo na lističu:

THE FISH WILL KILL YOU!

Riba te bo ubila! Kdorkoli je tudi pustil listič, namenil ga
je bil njemu, kar je pričalo besedilo v angleščini. Fanning je shra-
nil listič v žep, zatem je odšel in zaprl vrata za sabo. Niti za ko-
rak se ni približal svojemu cilju.

- 16 -

Medtem ko je stopal vzdolž Avenue de l'Opéra, je preudarjal,
kako si naj zagotovi čvrst in neoporočen alibi za današnje dopold-
ne. Najbolje bo, če bi si izmislil sprehod po ulicah, ki so kolikor
mogoče bolj oddaljene od Michelovega stanovanja. Prekoračil



je Avenue de l'Opéra in se domislil restavracije Pasadena v Rue
de Rivoli. Tam bo jedel in se bo vedel tako, da bodo mogli potr-
diti njegovo navzočnost, v kolikor bo to potrebno.

Lokal je bil še čisto prazen. Natakár je prevzel Fanningov
mokri klobuk in plašč ter mu prinesel jedilni list.

KJE IN KAKO - NA DOPUSTU

REKREACIJA NAŠIH DELOVNIH LJUDI JE POSTALA PROBLEMATIČNA

Po letošnjem slabem poletju, polnem dežja nas sonce vseeno kdaj pa kdaj spomne, da je poletje čas dopusta, čas počitka, ko si lahko po enem letu trdega dela odpočijemo in za nekaj časa pozabimo na skrbi. Sonce nas spomni, čeprav se nam prikaže le iz zaoblakov, da je doba poletja pravzaprav njegova doba, da se naj poleti predajamo le njemu in kopanju in si s tem nabavimo novih moči za delo. Mislimo si: v Celju nas je sonce tokrat pustilo na cedilu in zato pojdimo na morje ali pa v hribe, kakor bo pač dopust družinski proračun. Veliko smo lahko prebrali o tem, da letos ni moč poceni letovati, vendar človek je pač tak, da se hoče še sam prepričati. Hoteli smo zvedeti, kako preživljajo svoj dopust Celjani, oziroma še boljše, kje. Zato smo se odločili za kratko in seveda nepopolno anketo, le katera je popolna, da bi o tem kaj več zvedeli. Poglejmo kaj smo izvedeli.

DOPUST PREŽIVLJAJO DOMA

Bilo je sončno ponedeljekovo dopoldne, ko sem se sprehajal po postaji, da bi povprašal popotnike kje in kako bodo letovali. Na peronu je bil vrvež. Bilo je polno ljudi, ki so se sprehajali, čakali na vlak, se pomenkovali in gledali na uro. Človek si v takem vrvežu še sam zaželi odpotovati in takoj ga prevzame potovanja »mrzlica«. Med tolikimi ljudmi, ki so bili vsi prezaposleni s svojimi lastnimi mislimi in s samimi seboj se je bilo še težje odločiti, koga naj pobaram kje in kako je letoval, oziroma še bo. Odločil sem se za tiste, ki so bili najbolj obloženi s potovalnimi bisagami, kovčki... in ki sem bil zanje prepričan, da gredo dopust preživljat kam iz Celja. Toda kako sem se zmotil. Nihče izmed petih neznancev, ki sem jih ustavil na celjski postaji ni šel nikamor letovat in tudi ne namerava. Povprašal sem jih zakaj ne pa so me skoraj vsi postrani pogledali in dejali: »Morje ni več za nas; je predrago za delavca kot sem.« Zakaj pa ne bi odšli v hribe, saj je prav tako lepo, sem bil še naprej radoveden. Tudi tam ni več poceni, so mi odgovorili. Bilo je to pet neznancev s celjskega perona, ki sem jih »ujel« le zato, ker so imeli polne roke prtljage. Vsi so dejali, da jim nadomestilo, ki so ga dobili namesto ukinjene K-15, ne zadošča za visoke letovišarske cene in da bodo raje ostali doma, se hodili kopat na Savinjo in kdaj pa kdaj odšli na Stari grad.

Bilo je to naključje, kot sem dejal in kdaj so bila pa še naključja točna, vendar pa me je vseeno začelo zanimati, kje in kako bodo Celjani preživeli svoj dopust oziroma kje ga preživljajo. Tudi naslednjih

osemnajst anketirancev smo izbrali po naključju, odgovori pa so bili podobni onim petim. Kar štirinajst jih je svoj dopust preživel doma in le štirje so odšli letovat na morje. Vzroki zakaj niso odšli preživeti svoj dopust izven Celja so sicer različni, vendar pa je glavni vzrok vseeno denarna zadrega. Nekateri ne morejo od doma, ker je kdo pri hiši bolan ali ker si urejajo stanovanje in tudi denar, ki so ga dobili kot nadomestilo za K-15 so uporabili v ta namen. Nekateri so bili že prejšnja leta na morju in jih zdaj morje ne privlači več ter bodo odšli naslednje leto, v večini primerov pa na morje ne morejo, ker nimajo dovolj denarja. Pa tudi ena plača v družini je premalo in preveč je družinski članov, ki bi hoteli na morje. Poprašal sem jih, zakaj niso zbirali denar celo leto in bi jim bilo zdaj lažje oditi na počitnice. Vendar pa so v večini primerov odvrnili, da na takšno varčevanje še pomislili niso, saj so ves denar, ki so ga dobili, porabili pa ne zato ker bi morda bili razsipni. Naključje je pač hotelo, da sem se pogovarjal skoraj s samimi delavci iz neposredne proizvodnje.

NI PRAVILA BREZ IZJEME

Le štirje zagoreli neznanci so mi dejali, da so svoj dopust z družinami preživeli na morju. In kljub moji nezaupljivosti, sem jim moral verjeti, saj so njihovi zagoreli obrazi dovolj zgovorno pričali. Neka starejša tovarišica mi je dejala, da je dopust preživel na morju pod šotorom, saj jo je tako prišlo najceneje, je še pristavila.

KAKO JE S POČITNIŠKIMI DOMOVI

Letovišarske cene so na morju predrage za povprečen žep našega turista. Zato je morda edina možna oblika letovanja, preživljati dopust v počitniških domovih delovnih kolektivov. Celjske tovarne imajo nekaj takih domov na našem Jadranu, vendar še vedno premalo. Sorazmerno nizke cene in prijetna družba lahko omogočita ugodno letovanje. Poglejmo kako je z zasedenostjo takšnih domov in kako je s cenami.

Celjski tisk ima svoj dom na Velikem Lošnju in je zaseden celo sezono, le izven poletne sezone ga daje v najem tudi drugim delovnim organizacijam. Dnevna oskrba v domu pa velja le 1000 dinarjev za člane kolektiva. Podobno je v Metki, ki ima dom v Seči pri Portorožu in je prav tako zaseden celo poletno sezono. Tudi tu so cene zmerne, vendar pa imajo na razpolago samo 34 mest. Med delavci so izvedli anketo ali naj dom opustijo ali naj ostane, kajti vedno istega kraja v katerem letujejo se lahko naveličajo. Vendar pa je anketa pokazala, da naj dom

ostane, saj menijo, da je take vrste letovanje edino primerno za njihove delavce.

Težavo, da bi se delavci naveličali istega letovišarskega kraja so dobro premislili v Elektru Celje. Delovna organizacija ima dom na Rabu. Dom pa ni zaseden samo z njihovimi delavci, torej delavci iz Celja, ampak ga dajejo na razpolago tudi drugim enotam elektrogospodarske skupnosti Slovenije, sami pa so v gosteh pri drugih. Tako imajo lahko na izbiro vsako leto več letovišarskih mest. Tudi nadomestilo za K-15 in regres so visoko ocenili, saj je vsak dobil 45.000 dinarjev. Dnevna oskrba v domu stane 2.300 dinarjev za člane kolektiva.

Tovarna EMO ima dom v Crikvenici z 18 ležišči. Imajo pa tudi vikend hišice v katerih je prostora za 22 oseb. Dom je čez leto zaseden z njihovimi delavci. Za ostale pa, ki se ne zvrstijo v domu, so v tovarni prepričani, da preživijo dopust na lastno pest, tudi na morju.

To so samo nekatera podjetja, ki so poskrbeli za svoje delavce tudi za čas dopusta. Njihov primer prav gotovo velja posnemati. Kako pa letujejo ostali, tisti, ki njihova delovna organizacija nima lastnega počitniškega doma? Zanimiva je anketa, ki so jo izvedli v Klimi. Pripravljali so namreč tudi pri njih počitniški dom na morju, vendar so se delavci odločili, da takšen dom ni potreben, kajti vsi niso bili za morje in tako je bilo težko vskladiti vse želje. Rekreativno svojih delavcev in preživljanje dopustov največ vodi in usmerja pododsek Planinskega društva. Društvo, ki obstaja že vrsto let se je odločilo za že ustaljeno vrsto letovanj. Pripravlja izlete, taborenja in tako lahko delavci ceneje letujejo, kjer pač hočejo. Primer v Klimi ni osamljen. Tudi v drugih delovnih kolektivih, kjer nimajo možnosti in sredstev za izgradnjo doma, pomagajo delavcu letovati na tak način.

Tako je v nekaterih podjetjih, kjer imajo letovanja pripravljena. Kaj pa drugje? Ostali si pomagajo kakor vejo in znajo. Nekaterim se sreča nasmehne, drugi zopet tarnajo in na žalost je več takšnih ki tarnajo. Morda bi bilo dobro, da bi zbirali denar celo leto, vendar ne, da bi ga hranili doma. Saj je že tako, da se doma le stežka prihrani denar, ki naj bi služil izključno za poletne počitnice, saj nas v enem letu vse preveč zapelje misel, da je tisti denar drugje bolj potreben. Veljalo bi zato predlagati banki, naj pri tem pomaga in naj odpre pri potrošniških kreditih poseben sklad v ta namen. Tako bi morda v času dopustov le našli prihranjeni dinar in denarna stiska bi bila s tem omiljena.

KDOR DOLGO IZBIRA, POBERE OSTANEK

Na Jadranu je veliko več tujih turistov, kot naših. Naši ljudje gredo na morje lahko le v počitniške domove ali pa taborit, za samostojno letovanje bi morali pregloboko seči v žep. Rekreativna naših delovnih ljudi je tako postala problematična. Delavec iz neposredne proizvodnje, ki je najbolj potreben počitka, saj ga čakajo novi delovni napor, le stežka preživlja svoj dopust kje druge kot doma. Počitniški domovi, izleti in taborenja so zaenkrat

edina oblika preživljanja dopusta. Konec letošnje sezone, čeprav malo kasno, bi bilo dobro pregledati, koliko ljudi je resnično preživel svoj dopust. Morda se bomo nad ugotovitvijo težko zamislili in vse kaže, da bo tako, vendar ne smemo samo zmagati z glavo in zadevo odložiti. Sindikati v delovnih kolektivih in druge sorodne organizacije, ki jim je poverjena skrb za delavca naj odločno in hitro ukrepajo. Lep slovenski pregovor pravi: Kdor dolgo izbira, pobere ostanek.

Janez Pirš



Na Jadranu — tuji!

Zakrinkana vojna

VOHUNSKE ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(34)

»Da, gospod.«
»Kaj ste ga dolgo časa poznali?«
»Da, gospod. Po njegovem naročilu sem opravil vrsto nalog.«
»To pomeni, da vam je precej zaupal, kajne?«
»Seveda, gospod. Dobro je vedel, da bi zanj storil vse, da bi celo tvegala glavo. Pa tudi on bi storil zame vse. Če bi bil živ, bi me bil že davno izbežal iz zapora.«
»Povedal sem vam že, da si vam ni potrebno delati skrbi zaradi tega, če je on mrtev. Vse, kar bom moral — zaradi običaja — preveriti vaše izjave, četudi je — kakor vse kaže — vaš primer povsem jasan in je očitno, da govorite resnico. Nekje v Pintovem štabu bomo že našli — prej ali slej — dokumente, ki bodo dokazali vašo nedolžnost. Toda, ko že govoriva o podpolkovniku Pintu, bi vas rad zaprosil še nekaj. Mnogo sem slišal o njem, a ga nisem nikoli videl. Bi mi ga hoteli opisati?«
Zapornik se je začel pretvarjati, da globoko razmišlja. »Ne bi mogel trditi, da znam kdove kako dobro opisovati ljudi,« je slednjič spregovoril. »Razen tega pa obraz podpolkovnika Pinta ni imel nobenih takih posebnosti, ki bi ga izdvajale od drugih. Sicer pa,« je nadaljeval navdušeno, »ker se je domislil nečesa, kar bi moglo preiskovalcu vdihniti še večje zaupanje in vero, v tem je verjetno tudi skrivnost velikih Pintovih obveščevalnih uspehov. Tako velike uspehe je dosegal prav zaradi tega, ker se po zunanem videzu sploh ni razlikoval od drugih ljudi. Bil je povprečnega videza, povprečno visok, povprečne postave in podobno. Zares ni imel na sebi ničesar, kar bi ga ločevalo od drugih ljudi.«

»Čudovito. Je bil morda v čem podoben meni?«

Zapornik se je zagledal v podpolkovnika in ga natanko premeril s pogledom. Zatem se je glasno zasmeljal. »Bog obvaruj! Niti najmanj vam ni bil podoben!«

»Zelo dobro,« je dejal podpolkovnik Pinto. »Vse kaže, da je vaš primer zares povsem jasan in da je vsako nadaljnje poizvedovanje docela odvečno. Zelo me veseli, da sva se spoznala in da sem mogel malo poklepetati z vami. Kakor hitro bom imel priložnost, da primerjam vašo izpoved z našimi službenimi dokumenti in ko potrdim, da ste govorili resnico, vam zagotavljam, da boste takoj prosti. In ker ste me prepričali, da ste storili za svojo domovino toliko, kolikor ste le mogli, vam obljubim, da se bom še posebej zavzel za vas.«

»Hvala vam, gospod. Nimam pravih besed, ki bi se vam z njimi zahvalil za vašo ustrežljivost.«

»Ni vredno besed, kajti, kar sem storil za vas, bi bil storil za vsakogar, ki bi se znašel v vašem položaju. Razen tega vas bi prosil še za eno uslugo.«

»Izvolite, gospod! Samo povejte, če je le v moji moči...« Bilo je očitno, da si skuša na vsak način pridobiti podpolkovnikovo naklonjenost.

»Lahko bi se primerilo, da se boste po mojem odhodu domislili nekaterih podrobnosti v zvezi z vašo obveščevalno dejavnostjo. Morda bi bile te podrobnosti pomembne tudi za koga drugega, vsekakor pa bodo nadvse zanimive

zame. Zato vas prosim, da opišete vse, kaj ste delali v poslednjih letih, pa četudi bi se vam zdelo, da je bilo vse skupaj še tako nepomembno. Glavemu ječarju bom naročil, da vam prinese vse, kar boste potrebovali za pisanje. Ko boste zaključili z opisom, zalepite vse skupaj v ovojnico in jo predajte glavnemu ječarju, a naslovite jo name.«

»Prav, gospod, storil bom vse, kar bom mogel.« Tedaj se je zamislil in potem nekoliko v zadregi nadaljeval: »Toda, nekaj bi še moral vedeti. Kako naj naslovim pismo? Ne vem namreč, kako se pišete.«

Podpolkovnik Pinto je nekaj časa molčal in ga ostro opazoval, nato pa je dejal: »Vprašujete me, kako se pišem? Pišem se Pinto — podpolkovnik Oreste Pinto!«

IZDAJALEC IZ ARNHEMA

Zadeva, ki smo jo pripravili za konec, je bila vsekakor najbolj pomembna v zgodovini podpolkovnika Oreste Pinta, a če smo iskreni, je to primer, ki zasluži v vsej vohunski zgodovini druge svetovne vojne posebno mesto. Gre za človeka, ki je zaveznikom pripravil več škoda kakor katerikoli drugi vohun, a pri vsem tem ni bilo nikogar, ki bi bil sploh posumil vanj. Pa začnimo z zunanjimi posledicami.

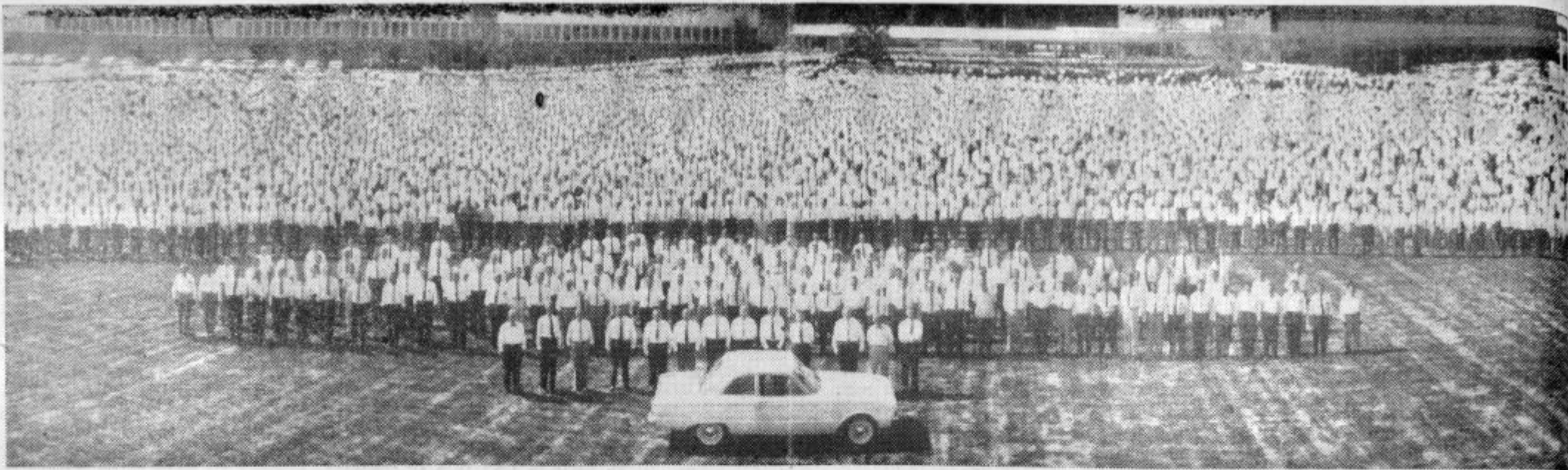
Če bi bil uspel poskus maršala Montgomeryja, da bi bil z bliskovitim napadom zasedel mostobrane na rekah Maas in Neder Rijn ter da bi uspelo glavnini zaveznških čet, da bi se bila združila s hrabriimi padalci pri Arnhemu, bi bili zavezniki zariji jaklen klin v srce Nemčije. Če bi bil ta napad uspel, bi bila vojna v Evropi končana še pred božičem leta 1944, torej kar pol leta prej, kot se je zares končala. Malo je vojaških strokovnjakov, ki bi si upali oporekati tej trditvi, vsekakor pa je nedvomno, da bi bilo dosti več živih — civilistov in vojakov — v kolikor bi bila ta akcija uspela.

VAŽNO ZA DOPUSTNIKE Nadomestilo za državne praznike

V času ko, ljudje najbolj množično izkoriščajo letne dopuste, se zgodi, da je med bivanjem na dopustu tudi kak državni praznik. V praksi se dogaja, da v nekaterih podjetjih postavljajo vprašanje, če za dopustnika velja predpis o nadomestilu tako, kot če bi ne bil na počitnicah. To, da državne praznike delovne organizacije odštejejo od pripadajočih dni dopusta, prav tako kot nedelje, je že dolgo rešeno. Ni pa povsod rešeno vprašanje nadomestila za državne praznike, vsaj ne tako, kot določa predpis.

V smislu 71. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih se nadomestilo za državne praznike priznava tudi tistim delavcem, ki uživajo letni dopust. To se pravi, da delavcu poleg nadomestila za dni, ki jih preživi na dopustu, še nadomestilo za državni praznik, ki sovpada z njegovimi počitnicami.

Kot državni praznik štejemo tudi praznik vstaje, ki je v vsaki republiki na drug datum. Velja torej praznik tiste republike, v kateri je delavec zaposlen. To pripominjamo zato, da ne bo kdo mislil, da lahko dobi nadomestilo tudi za praznik, ki ga proslavlja republika, kjer se prižadeti med dopustom nahaja.



PRI ELKE STRAŠI ali kako se dela reklama

Filmska zvezdica Elke Sommer, ki je začela svojo filmsko kariero pri nas na Jadranu, je že nekaj let v ZDA. V Canyon Drive imata z možem hišo, toda gorje, v njej straši... Elke je ob belem popoldnevu videla v hiši starejšega, širokoplečega moža, zamislite s črnimi očali in črno kravato. Ta isti »duh« je neko noč stal ob postelji Elkinе tašče, ki je prišla na obisk. Seveda je tašča kričala in pobegnila zjutraj iz hiše s kovčki vred. (Včasih so strahovi ustrezljivi). Gospodarjev prijatelj je strašilo videl nekoč sedeti v jedilnici — kar tako. Neko noč je nepovabljenca Elkin soprog celo posnel

na magnetofonski trak. Kako banalen strah, mar ne? Ko sta zakonca lani snemala v Jugoslaviji, so hišo nadzorovali detektivi, okultisti in spiritisti. Vsi so videli strahove. Točno, ne samo enega, več jih je. Nekdo, ki ne verjame v strahove je posunil v termite, toda bil je osramočen — nobenih mravelj. Spiritisti in okultisti so priredili v vili čarovniški zagovor pred strahovi. Se isto noč so spet ropotali stoli po jedilnici. Groza... Identificirali so dva dodatna strahova. Eden da bi bil zapit, pred leti od srčne kapi zadet in preminul zdravnik, drugi pa neka sedemnajstletna deklica iz Evrope, ki je umrla zaradi bolezni na pljučih. Prvi, glavni strah, še ni identificiran.

Se je Elke Sommer pri nas na osamljenem otoku navzela vražjevernosti? Morda v hiši Canyon Drive pijejo preveč šampanjca? Najbolj verjetno je, da Elkin soprog Joe Hyams, ki je časnikar, proizvaja strahove, da bi časniki pisali o njegovi soprogi, da bi bila v središču pozornosti brez ločitev, ki so najpogostejši »publicity« filmskih zvezdnic.



Namesto ključa — glas

V Združenih državah Amerike so za patent bogatejši. Izdelali so ključavnico, ki se odpre samo takrat, kadar se lastnik stanovanja oglasi v mali mikrofoni ob vratih. Dve optični enoti, opremljeni z vibracijskimi vlakni, zanesljivo omogočata, da se ključavnica nikoli ne zmoti. Ključavnica je izdelana tako, da uboga tudi na glasove drugih članov družine, ker bi se sicer en član moral prekalificirati v vratarja.

Zanimiv izum, zares. Vendar izumitelj ni povedal kako bo ključavnica delovala recimo, kadar bo razsajala gripa, kadar bo kdo od domačih na kaki zabavi »ob dober glas« in v podobnih primerih.

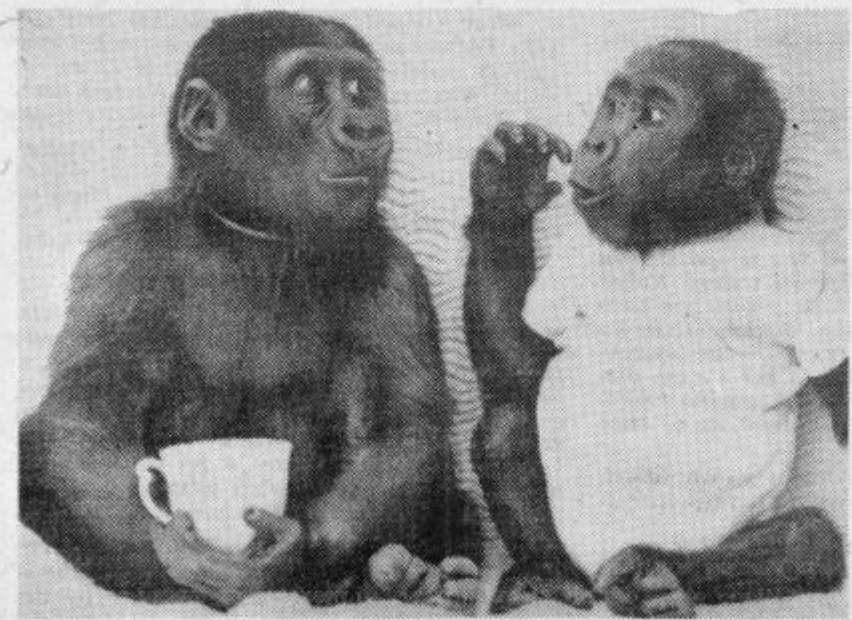
AVTOMOBILISTIČNE

NE ZVIŽGATI BREZ VZROKA
V navodilih meksikanskega šefa policije je dobesedno zapisano:
— Tudi prikupni avtomobilisti ki je dovoljeno zvižgati samo takrat, če za to obstoji uraden, s predpisom predviden vzrok. —
Sej že ve, zakaj.

PRAVOPISNE NAPAKE — POSLOVNI USPEH
Bolgarski trgovec v Gabrovki je na vrata svoje trgovine obesil reklamni lepak, ki je bil vrh vsega še poln pravopisnih napak. Ko so ga opozorili na to »malenkost«, je odgovoril:

— To sem storil hote. Ljudje naj mislijo, da sem preprosti in neuk človek in da me ne bo težko ogoljufati. —

Torej pravopisne napake v reklamah niso izključni privilegij v nekaterih celjskih trgovinah in lokalih...



»O, za vraga, ona klepeta in klepeta, jaz pa si tako želim popiti svojo skodelico jutranje kave v miru.«
Takole si misli mladi gorila Bongo iz živalskega vrta v Birminghamu (Anglija) in gleda obupano pod strop, medtem ko njegova prijateljica Samba neumorno razpleta svoj jutranji klepet. Vsaka podobnost s človeškimi »bratrci« je slučajna...

Tile možje na sliki niso udeleženci kakšnega kongresa, niti celoten kolektiv kakšne velike tovarne. To je 7.000 inženirjev od 11.000 zaposlenih, kolikor jih zaposluje avtomobilska tovarna Ford v ZDA. Fordova tovarna ima lastno »mesto znanosti«, kakor imenujejo tovarniški inštitut. Tule »divizija« inženirjev je slikana za volanom »Falcon«, po naše kragulj, ki je zdaj že v velikoserijski proizvodnji.

Zakaj poobjavljamo ta posnetek? Zato, da bi pripomogli nekaterim našim kolektivom in vodstvom podjetij k spoznanju, da brez zadostnega števila visoko kvalificiranih kadrov ni mogoče organizirati sodobne proizvodnje. Za ilustracijo pristavimo, da imamo v Celju, kjer je zaposlenih okoli 26.000 ljudi, komaj nekaj nad 600 univerzitetno izobraženih ljudi, torej vseh od profesorjev, do inženirjev. V Fordovi tovarni pa pride na 100 zaposlenih 20 inženirjev in 40 tehnikov.

Toliko k problemu, da pri nas hodijo diplomanti visokih šol od podjetja do podjetja, a mnoge delovne organizacije so hermetično zaprte za šolane kadre.

PREDNOSTI STARE SKATLJE

Mož, ki še vedno vozi avtomobil svojega starega očeta, je takole razložil vzrok, zakaj si ne kupi novega voza:

— Če parkiram na prepovedanem prostoru, nikoli ne plačam kazni. Prometni policist me vselej s sočutjem ogovori in vpraša, če sem že prijavil karambol.

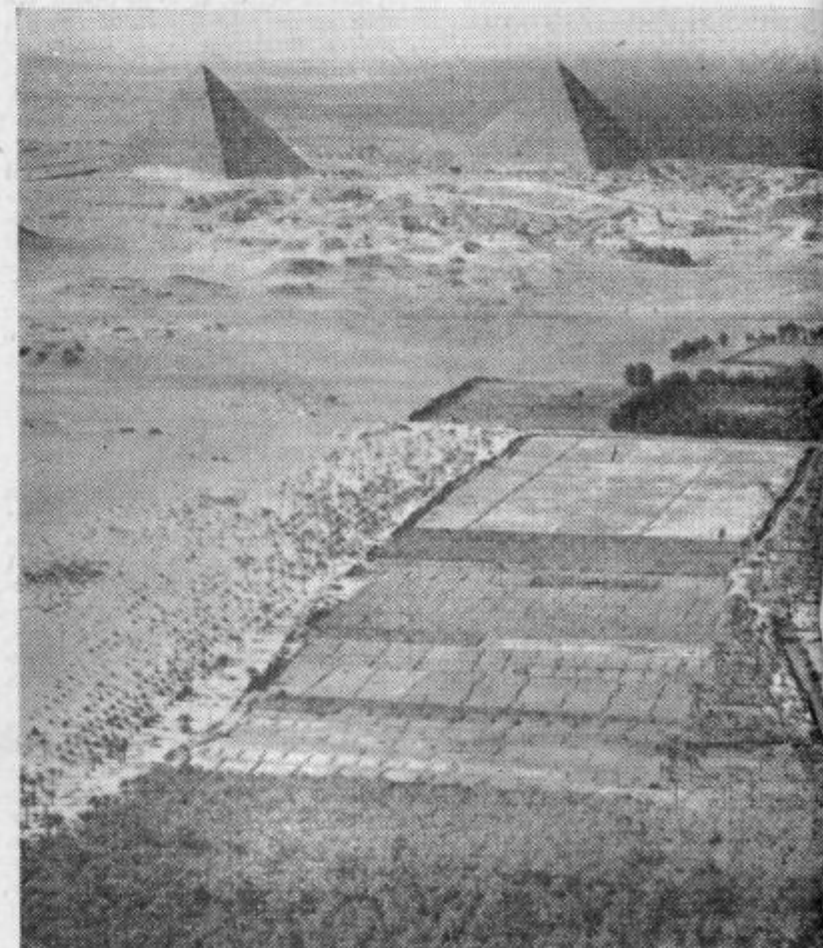
Medicina:

Konec srčnih napadov

Dr. Robert Speer iz Dallasa v ZDA je dolgo analiziral vzroke za srčne napade zaradi strjevanja krvi v ožilju in arterioskleroze. Ugotovil je, da srčni napadi in apopleksije nastajajo verjetno zato, ker ima bol-

MEJE DOBROTNEGA NILA

Za stare Egipčane je bil Nil božanstvo. Njegove vode od davnin oplajajo deželo ob obeh bregovih. Mistična legenda o Izidi in Ozirisu izvira od tod in v ZAR tudi danes vsako leto proslavljajo praznik Nila, ki s svojimi poplavlami namaka tlo, da rodi bogate plodove.



Na našem posnetku se razločno vidi meja med plodno zemljo in puščavo. To je tisočletna fronta boja med puščavo in ljudmi. Doslej je bila dežela ob Nilu odvisna od darov narave, od poplavnih tokov orjaške afriške reke. Po izgradnji Asuanskega jezusa bodo ljudje po svoji volji urejali vode, namakanje in odvodnjavanje. Plodnost zemlje se bo nekajkrat povečala.

1	2	3	4	5
6				7
8			9	
10			11	
12		13		
14	15			
16				

Mala križanka

VODORAVNO: 1. hrvaška skupščina, 6. znan slovenski pisatelj (Svetlana Metka), 8. psihološki preskus, 9. soglasnik in samoglasnik, 10. leto višje pri Opatiji, 11. ime filmske igralkice Blyth, 12. okrajšava za kilogram, 13. organska kemična spojina, derivat amoniaka, 14. odlični španski tenisač, 16. velik gorski vrh.

NAVPIČNO: 1. oblikovalec stekla, 2. makedonsko moško ime, 3. bitje, 4. visoka gora v Švici, 5. raven prostor, 6. bajeslovna reka v grškem podzemlju, 7. del boksarskega dvoboja, 11. glavno mesto Jordanije, 13. ljubkovalno ime za očeta, 15. začetnici imena in priimka našega največjega izumitelja na področju elektrotehnike.

UNIVERZALNA SKRINJA ZA GOSPODINJSTVO

V ZDA je v prodaji aparat, ki opravlja celo vrsto del v hiši: greje in hladi hišo, regulira vlago zraka, opravlja cirkulacijo in čiščenje zraka, oskrbuje hišo s toplo vodo itd. Ves aparat je stisnjen v skrinji, ki ne zavzema več kot en kvadratni meter prostora.